Annus IX - Vol. IX Die 1 Februarii 1917 Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA BENEDICTI PP. XV

LITTERAE APOSTOLICAE

I

CANONICI PRO TEMPORE ECCLESIAE SS. CELSI ET IULIANI DE URBE « CAPELLANI SECRETI HONORIS » IN PERPETUUM RENUNTIANTUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Templa huius almae Urbis Nostrae, quae antiquitate pariter ac nobilitate commendentur, ex more institutoque Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum praecipuis privilegiis atque honoribus cumulanda censemus. In sacrarum huiusmodi aedium numerum eam imprimis referre licet, quae ad pontem Aelium posita ac SS. Celso et Iuliano Martyribus dicata, inter principes Urbis Paroecias locum obtinuit, et a priscis temporibus Cappellae pontificiae titulo decoratur. Peculiare autem est eius ornamentum Canonicorum Ordo, in illa antiquitus constitutus, qui modo iustis de caussis ad S. Ioannis Florentinorum in Via Paullina translatus, Deo laudes heic persolvit, ac cetera pietatis conficit officia. Cum igitur vetus eadem Conlegiata Ecclesia SS. Celsi et Iuliani Pontificiae Cappellae nomine merito utatur, aequum ac peropportunum esse duximus precibus Capituli, quod ad eam pertinet, obsecundare et canonicos ipsos ad potiorem dignitatis gradum promovere. Quare, praesentium tenore, Apostolica Auctoritate Nostra, universos ac singulos Canonicos pro tempore Ecclesiae SS. Celsi et Iuliani de Urbe intimos Aedituos Nostros ad honorem, seu, uti dicunt, « Capellanos secretos honoris » perpetuum in modum facimus, consti-

tuimus, renuntiamus, eisque ideo omnia et singula iura, privilegia, praerogativas, honores, indulta concedimus ac largimur, quibus alii huiusmodi titulo insignes utuntur, fruuntur, vel uti frui possunt ac poterunt. Certa denique nitimur spe, idem Canonicorum Conlegium, Pontificiae benevolentiae hoc auctum testimonio, non minore studio ac sollertia, in nova ipsius, quam supra diximus, mansione, religionis decus provehendum curaturum. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectat, vel spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari: sicque rite iudicandum esse et definiendum, atque irritum et inane si secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVI octobris MCMXIV, Pontificatus Nostri anno primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

ECCLESIA S. MICHAËLIS ARCHANGELI CIVITATIS « PIANO DI SORRENTO » TITULO SIMPLICIS BASILICAE DECORATUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Templa Dei tum vetustate, tum artis operibus, tum populi religione maxime veneranda, Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum vestigiis haerentes, peculiaribus honoribus illustrare satagimus. Iamvero compertum nobis est intra fines Archidioecesis Surrentinae, in Civitate « Piano di Sorrento », cui vulgo nomen, exstare Aedem Deo sacram in honorem S. Michaëlis Archangeli, quae circiter decimo saeculo condita, et molis amplitudine conspicua, omnigenae artis, in dies auctis, mirandis operibus, nec non praedivite supellectili referta, inter praecipua illius Archidioecesis christiana templa merito recensetur. Labentibus annis Paroeciae titulo ac iuribus ornata, saeculo vertente XVIII, a rec. mem. Benedicto PP. XIII, Praedecessore Nostro, ad Insignis Conlegiatae gradum evecta quidem fuit. Ea ipsa in Ecclesia Clerus et populus avitam fidem ac pietatem splendidis testi-

moniis significantes, plura religionis et spectatae caritatis opera canonice instituenda ac liberaliter promovenda curarunt. Nunc autem cum Capitulum, Clerus, administratores populusque oppidi eiusdem « Piano di Sorrento », Nos enixis precibus flagitent, ut ipsam sacram Aedem curialem et Conlegiatam a S. Michaële Archangelo Basilicae titulo cohonestare dignemur, hasque pias preces cumulet atque ornet gravissimum suffragium Archiepiscopi Surrentini, Nos hisce optatis concedere ac satisfacere non dubitamus. Quae cum ita sint, auditis VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi praepositis, traditum a Romanis Pontificibus morem hac in re sequuti, Apostolica Nostra Auctoritate, praesentium tenore, Insignem Conlegiatam Ecclesiam S. Michaëlis Archangeli Civitatis « Piano di Sorrento » titulo simplicis Basilicae decoramus, cum privilegio deferendi tintinnabulum et conopeum (addito Ecclesiae stemmate), non tamen auro vel argento ornatum, et cum iure praecedentiae pro illius Capitulo supra ceteras Conlegiatas Ecclesias etiam antiquiores, tantummodo intra fines eiusdem Paroeciae S. Michaëlis. Volumus autem ac iubemus, omnia, quae Litteris hisce nostris statuimus ac declaramus, rata et firma uti sunt, ita et in posterum fore, irritumque et inane futurum decernimus quidquid super his, a quoquam, quavis auctoritate, contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x decembris MCMXIV, Pontificatus Nostri anno primo.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

CONSOCIATIO VULGO « DELLE DAME SACRAMENTINE » DICTA, QUAE CATANAE EXSTAT, IN ARCHISODALITATEM ERIGITUR, CUM FACULTATE AGGREGANDI IN OMNIBUS DIOECESIBUS SICILIAE INSULAE.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum antiquius nihil sit Nobis, quam ut fidelium pietas erga Sacramentum Augustum magis magisque in dies augeatur, ita pia sodalitia, ad huiusmodi finem instituta, propensa prosequimur voluntate, eaque novis privilegiis libenter cumulamus.

Preces igitur devotae mulierum Consociationis vulgo « delle Dame Sacramentine » dictae, quae Catanae in S. Euplii anno MCM canonice erecta fuit, atque a rec. mem. Leone XIII Dec. Nostro gratiis locupletata, eo benignius excepimus, quod ipsa non modo sibi proponit crebris visitationibus Dominicum Corpus venerari, sed fideles etiam ad summos huic amoris mysterio tribuendos honores invitat atque hortatur. Quo consilio Sodalitas tam uberes fructus edidit, ut fel. rec. Pius PP. X Decessor Noster eam, nonnullis indulgentiis auctam, potestate donaverit alios cognomines in cuncta Archidioecesi Cataniensi coetus aggregandi. Nunc autem cum eadem institutio longe lateque per totam Siciliam insulam, Deo favente, sit progressa, Nos honores ac privilegia, iam ei merito delata, iucundo quidem animo amplificamus. Quae cum ita sint, ex voto etiam ac suffragio VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalium Decretis Tridentini Concilii interpretandis, praesentium tenore, Apostolica Auctoritate Nostra, supradictam Primariam mulierum Sodalitatem, vulgo « delle Dame Sacramentine » nuncupatam, atque in Aede S. Euplii Civitatis Cataniensis exsistentem, in Archisodalitatem cum solitis privilegiis perpetuum in modum erigimus et instituimus. Archisodalitatis autem sic erectae officialibus et sodalibus praesentibus ac futuris, ut alias quaslibet Sodalitates eiusdem nominis et instituti, in omnibus Dioecesibus insulae Siciliae hactenus erectas, vel in posterum erigendas, servata tamen forma Constitutionis Clementis PP. VIII Decessoris Nostri, aliisque Ordinationibus desuper editis, aggregare, et cum illis universas ac singulas indulgentias, peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes, ipsi Sodalitati, in Archisodalitatem a Nobis erectae, a Sede Apostolica concessas, quae aliis sint impertiendae, communicare licite possint ac valeant, pari Auctoritate Nostra, hisce Litteris, perpetuo item concedimus et largimur. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat, vel spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari: sicque iudicandum esse ac definiendum, atque irritum et inane si secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VIII ianuarii MCMXV, Pontificatus Nostri anno primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

PLENARIA INDULGENTIA CONCEDITUR PRO FESTO BB. AGATHANGELI ET CASSIANI.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Benigne annuentes piis precibus nobis porrectis a Procuratore Generali Ordinis Minorum S. Francisci Capulatorum, de omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus et singulis fidelibus ex utroque sexu qui ubique terrarum sitam quamlibet Ordinis Ecclesiam die VII mensis augusti, quo BB. Agathangeli et Cassiani festum recolitur, a medietate diei praecedentis ad occasum usque solis ipsius diei, quotannis, admissorum confessione expiati atque Eucharisticis dapibus refecti, visitent, ibique pro Christianorum Principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundant, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus, qua liceat animarum vita functorum fidelium labes poenasque etiam expiare. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XI augusti MCMXV, Pontificatus Nostri anno primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

CONCEDUNTUR PLENARIAE ET PARTIALES INDULGENTIAE SODALITATIBUS SUB TITULO « FOEDUS MISSAE QUOTIDIANAE » IN HIBERNIA ERECTIS VEL ERIGENDIS.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum in sancta Altaris Hostia Christus Redemptor Noster pretiosi sui Sacrificii memoriam Nobis reliquerit, ita nihil antiquius esse ducimus, quam ut fideles persaepe

Sacro intersint, eiusque mysteria excolant, atque adorent. Laeto igitur accepimus animo in insula Hibernia usque a fidei primordiis pium erga Sacrosanctam Missam viguisse cultum, qui, saeviente dira adversus catholicos persecutione, magis magisque in dies crevit: populus enim non sine magno vitae discrimine rei divinae tum in montibus, tum in speluncis nunquam interesse desistebat. Quae eximia religio in tempus felicius producta effecit, ut ibi pia Sodalitas instituetur sub titulo « Foedus Missae quotidianae » atque ei quamplurimi fideles uberi cum fructu nomen darent, id praecipue promittentes, omni ope se esse nisuros, ut singulis diebus Missam audirent. Quare, ad frugiferum huiusmodi opus vehementer augendum, Venerabilis Frater Gulielmus, Archiepiscopus Dublinensis et Hiberniae Primas, qui eandem Consociationem iam in templo Clericorum Regularium a Societate Iesu in sua Dublinensi Civitate canonice erexerat, supplices Nobis nunc adhibuit preces, ut eam caelestibus thesauris locupletare dignaremur. Et nos, quibus sane cognitum et perspectum est quot quantaque fidelibus ex hoc devoto usu Sacro saepenumero adstandi oriantur beneficia, illud imprimis, quod ii mystico Epulo facilius se reficiant, luculenta eiusdem Antistitis vota benigne excipienda existimavimus. Quae cum ita sint, de omnipotentis Dei misericordia ac SS. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus ac singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui Sodalitates titulo « Foedus Missae quotidianae » in quavis Hiberniae Dioecesi a respectivo Ordinario vel erectas, vel in posterum erigendas, posthac ingredientur, die prima eorum ingressus, si vere poenitentes et confessi SSmum Eucharistiae Sacramentum sumpserint, plenariam; ac sodalibus tam descriptis, quam in iisdem Consociationibus pro tempore describendis, in cuiuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitentes et confessi ac S. Communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, nomen Iesu ore, si potuerint. sin minus corde devote invocaverint, etiam plenariam; nec non praedictis nunc et pro tempore earumdem Consociationum exsistentibus sodalibus, qui quolibet anni mense saltem novem diebus continuis Missae interfuerint, atque uno quo cuique libeat ex hisce novem diebus vere poenitentes et confessi Sacra se Communione refecerint, ac durante Missa pro Christianorum Principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus ac largimur. Praeterea iisdem Sodalibus, qui, corde saltem contriti, quovis profesto die Missam audiverint, eaque durante, ut praefertur, oraverint, septem annos totidemque quadragenas;

iis autem sociis, qui quodlibet pietatis vel caritatis opus, ex dictarum Sodalitatum praescripto, peregerint, centum dies de iniunctis eis seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiae consueta relaxamus. Quas omnes et singulas indulgentias, peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes, excepta plenaria indulgentia in articulo mortis lucranda, etiam animabus fidelium in Purgatorio detentis per modum suffragii applicari posse, indulgemus. Denique Apostolica Auctoritate Nostra concedimus, ut Missae ad quodlibet Altare pro anima cuiusvis sodalis celebrandae, animae ipsi perinde suffragentur ac si ad privilegiatum Altare fuissent celebratae. Non obstantibus contrariis quibuscumque. Praesentibus perpetuo valituris. Volumus autem ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVI septembris MCMXV, Pontificatus nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VI

CONCEDITUR SEMINARIO ARCHIEPISCOPALI BONAËRENSI POTESTAS CONFERENDI ACADEMICOS GRADUS IN PHILOSOPHIA ET IN S. THEOLOGIA.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Divinum praeceptum, quod Christus Redemptor noster in Caelum ascendens Apostolis dedit suis « Eun« tes ,.... docete omnes gentes » eorum successoribus atque imprimis Romano Pontifici continenter persuasit, ut scientiam de Deo pertractantem atque alias disciplinas, ad viam ei comparandam idoneas, probate naviterque tradendas quam maxime curarent. Hisce enim studiis sacri ministri confirmati, religiosa vera satius faciliusque tuentur et adserunt ac fructuose in Domino propagant. Quo consilio adducti Reipublicae Argentinae Praesules ex votis plenarii Episcoporum Americae Latinae Concilii, in hac Alma Urbe Nostra anno MDCCCIC feliciter celebrati, Seminarium, in principe Civitate Bonaërensi a fundamentis erectum,

scholis omnibus a grammaticae primordiis usque ad universam Theologiam sollertissime instruxerunt. Cum autem ad maiorem huic Athenaeo splendorem conciliandum nil aliud supersit, quam ut Ephebi, in spem Ecclesiae adolescentes, ad studia, rite constituta, praemiis et honoribus excitentur, praeclari iidem Sacrorum Antistites summis unanimisque precibus a Nobis petierunt, ut, facultatibus Philosophiae et S. Theologiae canonice ibidem erectis, Bonaërensi Archiepiscopo privilegium largiremur gradus academicos in utraque disciplina iis conferendi alumnis, qui, studiorum curriculo cum laude emenso, huiusmodi ascensionis digni iudicentur. Nos autem, omni hac re cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Studiis regundis sedulo ac mature perpensa, quum et Nobis et ipsis Fratribus cognitum exploratumque sit, in Seminario de Buenos-Aires studia inferiora satis apte esse ordinata, superiora, idest Philosophiam et S. Theologiam ad instar Gregorianae Universitatis de Urbe esse constituta, atque illud praeterea sive magistrorum peritia, sive discipulorum copia et frequentia, sive etiam ceteris praesidiis omnibus, quae ad scholam pertineant, amplissime commendari, porrectas Nobis preces benigne excipiendas censuimus. Quare, praesentium tenore, facultates Philosophiae et S. Theologiae in Archiepiscopali Bonaërensi Seminario Apostolica Auctoritate nostra perpetuum in modum canonice, cum omnibus et singulis iuribus ac praerogativis, quae hisce institutionibus ab hac S. Sede probatis tribui solent, erigimus, et erectas fore declaramus. Pari Auctoritate Nostra Archiepiscopo Bonaërensi potestatem ad quadriennium facimus, cuius vi gradus academicos, scilicet Baccalaureatum, Licentiam et Lauream sive in Philosophia sive in S. Theologia iis dumtaxat alumnis conferre queat, qui eiusdem Seminarii scholas rite celebraverint, dummodo tamen leges in Universitate Gregoriana huius Almae Urbis Nostrae vigentes religiose inibi serventur, ac Decuriales Doctores utriusque scientiae supradictae germanam Divi Thomae doctrinam adamussim sequantur, strenue vindicent atque illustrent, prout Romani Pontifices Decessores Nostri semel atque iterum sollemniter mandarunt. Denique volumus, ut, ex more, Archiepiscopus Bonaërensis, post absolutum praefatum quadriennium, Sacram Congregationem Nostram Studiis moderandis diligenter edoceat tum de peracta huiusmodi graduum collatione, tum de ceteris omnibus, notatu dignis, quae ad studiorum rationem spectare existimentur. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectat, vel in posterum spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari: sicque in praemissis iudicandum esse ac definien-

dum, atque irritum et inane si secus, super his, a quopiam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIII decembris MCMXV, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VII

TEMPLUM B. M. V. VULGO "DEL PINO „ IN URBE « LAS PALMAS », CANARIENSIS DIOECESEOS, AD BASILICAE MINORIS DIGNITATEM IN PERPETUUM EVEHITUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Eximia fidelium erga Deiparam Virginem religio ubique semper causa fuit, cur magnifica Eidem templa dicarentur, in quibus pietas et ingenium certarent splendidiore tantam Matrem cultu venerari. Ita etiam in Urbe Principe Canariensis Dioecesis vulgo « Las Palmas » nuncupata, Aedes exsistit, quae, labente saeculo decimo quinto exstructa ac B. Mariae Virginis sub titulo « del Pino » consecrata, primum exeunte saeculo decimo septimo, deinde nostrae aetatis temporibus tam munificis artis operibus exornata fuit, ut sive amplitudine sive venustate, post Cathedralem Ecclesiam, ceteris omnibus templis facile praestaret. Huc accedit, quod et Clerus, qui apud eandem Aedem, divite supellectile abunde instructam, sua munia studiose diligenterque explet, et piae Sodalitates a Sacramento Augusto, a Sacratissimo Corde Iesu, a B. Maria Virgine de Rosario appellatae et canonicae institutae, nec non tum iuvenum tum puellarum Consociationes, ac denique Adoratio nocturna, quae singulis per annum Sabbatis celebrari ibidem consuevit, huiusmodi templi sacra luculentiora efficiunt, illudque aptum reddunt, quod novis honoribus privilegiisque cumuletur. Opportunum igitur ducimus preces Venerabilis Fratris Angeli Marquina et Corrales, Episcopi Canariensis, qui Nobis vota quoque Cleri populique significavit, benigne excipere, et, de consilio etiam VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus tuendis, praedictam Aedem, iam ab hac Apostolica Sede gratiis et indulgentiis ditatam, exoptato nunc favore locupletare. Quare, hisce Litteris Nostris, templum Deo dicatum in honorem Deiparae Virginis vulgo « del Pino » quod in Urbe « Las Pal-

« mas » intra fines Canariensis Dioeceseos exstat, ad Basilicae Minoris dignitatem perpetuum in modum Apostolica Auctoritate evehimus, illique omnia et singula conferimus iura, privilegia, praerogativas, honores, indulta, quae minoribus huius Almae Urbis Nostrae Basilicis de iure competunt. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper exsistere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectat, vel in posterum spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari: sicque iudicandum esse ac definiendum, atque irritum et inane si secus super his, a quopiam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII ianuarii MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VIII

« PARVUM SANCTUARIUM MARIAE VIRGINIS PERDOLENTIS VULGO " AL FIUMICELLO „ », QUOD NEAPOLI EXSTAT, PONTIFICIO COGNOMINE PERPETUO DECORATUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Romani Pontifices Decessores Nostri, ut Christiani populi religio ac pietas erga Deiparam Virginem magis magisque augescerent in dies, Eius templa, a fidelibus apprime celebrata, honoribus ac privilegiis ditare consueverunt. Itaque cum fel. rec. Pius PP. X compertum haberet Neapoli sacram Aedem B. Mariae Virgini Perdolenti dicatam, ac vulgo « al Fiumicello » dictam, magno fidelium concursu frequentari, eiusque famam, ob gratias a Dolorum Matre concessas, quotidie percrebuisse, atque etiam esse procul inde perlatam, Neapolitano Praesuli, iam de ipsa Aede optime merito, facultatem libenter fecit, ut simulacrum eiusdem B. Virginis, ibidem religiose asservatum, aurea corona redimiret. Quod in Metropolitano templo die IV septembris anno MCMX Summi Pontificis nomine et auctoritate ab eodem Cardinali Antistite sollemniter peractum fuit. Et Nos ipsi, qui de his omnibus edocti eramus, ac nihil antiquius esse ducimus, quam ut fideles excitemus ad excolendos Dei Matris Dolores, et maxima cum

fide Eius opem implorandam, hodierni Aedis Rectoris preces benigne excepimus, ac die postremo anni MCMXIV titulum « Parvi Sanctuarii Mariae Virginis Perdolentis vulgo " al Fiumicello „ » pro hac Aede usu receptum, Apostolica Auctoritate Nostra ratum habuimus atque omnino confirmatum. Nunc vero, cum novae sint Nobis adhibitae preces, ut devotione perspecta quae erga idem Sanctuarium longe lateque diffunditur, potiore illud privilegio cohonestare dignaremur, Nos, quibus sane persuasum est, hanc ampliorem benevolentiae Nostrae significationem in uberius animarum emolumentum cessuram, piis huiusmodi votis annuendum existimavimus. Quare, praesentium tenore, parvum, quod praefertur, Sanctuarium, Apostolica Auctoritate Nostra, Pontificii cognomine perpetuo decoramus, pariterque concedimus, ut illud in publicis privatisque tabulis et Apostolicis quoque Litteris splendido hoc titulo dici et nuncupari libere liciteque possit ac valeat. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios atque integros effectus sortiri ac obtinere, illisque ad quos spectat, vel in posterum spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari: sicque iudicandum esse ac definiendum, atque irritum et inane si secus super his, a quopiam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVIII ianuarii MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IX

CONFRATERNITAS SUB TITULO « LIGUE DE L'ÉVANGILE », IN OPPIDO « MONTMAGNY » DIOECESEOS VERSALIENSIS CONSTITUTA, IN ARCHISODALITATEM PERPETUO ERIGITUR, CUM FACULTATE AGGREGANDI UBIQUE TERRARUM.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Nihil est profecto magis idoneum ad fidem, pietatem ac virtutem in hominibus excitandas, quam cognitio Sancti Evangelii, perpetui veritatis fontis et principii. Atque ut terrarum incolas bonam hanc notitiam docerent, Christus Redemptor Noster suos misit Apostolos: « Euntes in mundum universum, praedicate Evange-

lium omni creaturae » (Marc., XVI, 15), et divino instinctu animos eorum concitavit, qui Evangelium exararent, ut hic vitae liber, qua par esset veneratione, ubique gentium perlegeretur. Plurimum igitur Christianorum refert huiusmodi veritatis codicem possidere, eum cum sua quemque familia persaepe evolvere ac meditari, et salutaria illius praecepta quam maxime servare. Quae cum ita sint, valde gaudemus quod anno MDCCCXCI, in Sacello Deiparae Virgini Lapurdensi dicato, oppidi cui vulgo nomen « Montmagny » Dioeceseos Versaliensis, pia Sodalitas « Ligue de l'Evangile » nuncupata instituta sit, ac postea, ex optato rec. mem. Pii PP. X Decessoris Nostri, in Confraternitatem anno MCMXI rite erecta. Neque minore novimus laetitia hanc Consociationem, quae eo praecipue spectat, ut S. Evangelii cognitio longe lateque diffundatur, eiusque mandata fideliter adimpleantur, ab eodem Decessore Nostro multis indulgentiis locupletatam fuisse. Praeterea cum in quarto nationum conventu, Parisiis anno MCMXIII pro ipsa institutione celebrato, tum dilecti filii Nostri S. R. E. Cardinales Amette et Mercier, tum plures Episcopi ibidem similiter adstantes, aliorum decem Purpuratorum Principum suffragiis fulti, votum fecerint, ut huiusmodi Confraternitas Archisodalitatis titulo ac privilegiis augeretur, cumque Versaliensis Antistes haec Nobis desideria recens significaverit, Nos hisce precibus libenti quidem animo obsecundamus. Quare, de consilio etiam VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalium Decretis Concilii Tridentini interpretandis, praesentium tenore, Apostolica Auctoritate Nostra, piam, quam supra memoravimus, Confraternitatem, quae vulgo « Ligue de l'Evangile » dicitur atque in oppido « Montmagny » Dioeceseos Versaliensis exsistit, in Archisodalitatem perpetuum in modum et cum consuetis privilegiis erigimus atque instituimus. Archisodalitatis autem, ita erectae, officialibus et sodalibus nunc et pro tempore exsistentibus, ut alias quaslibet Sodalitates eiusdem nominis et instituti ubique terrarum canonice erectas, vel in posterum erigendas, servata tamen forma Constitutionis Clementis VIII Decessoris Nostri, aliisque Apostolicis Ordinationibus desuper editis, aggregare, et cum illis omnes ac singulas indulgentias, peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes ipsi Sodalitati, nunc a Nobis in Archisodalitatem erectae, ab hac S. Sede concessas vel etiam concedendas, et quae aliis impertiri queant, communicare licite possint ac valeant, eadem Apostolica Auctoritate Nostra, harum Litterarum vi, perpetuo item indulgemus ac largimur. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectat, vel in posterum spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime

suffragari; sicque iudicandum esse ac definiendum, atque irritum et inane si secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVI februarii MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

X

PRECES QUAEDAM AD ECCLESIAE UNITATEM A DOMINO IMPETRANDAM INDULGENTIIS DITANTUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum omni tempore interfuit, atque item Nostra plurimum refert, ut Christiani, qui a Catholica Religione acerbe desciverint, ad eam tandem, utpote ad derelictam matrem, revocentur. In unitate enim fidei praecipua enitet Ecclesiae veritatis nota, neque aliter Paulus Apostolus Ephesios ad spiritus unitatem in vinculo pacis servandam hortatur, quam praedicando unum esse Dominum, unam fidem, unum baptisma (IV, 5). Iucundo igitur accepimus animo, a Sodalitate, quam « Expiationis » vocant, Neo-Eboraci instituta, preces propositas esse, a festo Romanae Cathedrae B. Petri usque ad festum Conversionis S. Pauli recitandas, ut hic unitatis finis a Domino impetraretur, et gavisi pariter sumus, quod huiusmodi preces a rec. mem. Pio PP. X benedictae et a Sacrorum Americae Antistitibus approbatae, in Foederatos Status iam sint longe lateque diffusae. Itaque ut, ad optatum exitum facilius consequendum, supradictae preces ubique gentium et cum uberi animorum fructu Deo adhibeantur, Nos, auditis etiam VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Inquisitoribus Generalibus, omnibus ac singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui ubique terrarum a die duodevicesimo mensis ianuarii, Romanae Cathedrae B. Petri sacro, usque ad diem quintum et vicesimum eiusdem mensis, quo S. Pauli recolitur Conversio, eas, quae subiiciuntur, preces semel in die quotannis recitaverint, ac postremo huius octidui die, vere poenitentes et confessi ac S. Communione refecti et quavis Ecclesia vel publico Oratorio visitato, ibidem

pro Christianorum Principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus ac largimur. Veniam praeterea tribuimus, cuius vi ad praedictam plenariam lucrandam indulgentiam, admissa rite expiari ac S. Synaxis suscipi, nec non visitatio peragi etiam festo Cathedrae S. Petri Romae, licite queant. Insuper iisdem fidelibus, qui, corde saltem contriti, quolibet ex octo memoratis diebus easdem preces dixerint, ducentos dies de iniunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiae consueta relaxamus. Quas omnes et singulas indulgentias, peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes etiam animabus fidelium in Purgatorio detentis per modum suffragii applicari posse indulgemus. Praesentibus perpetuo valituris. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Preces autem in octiduo, quod supra statuimus, pro Ecclesiae unitate recitandae, hae sunt, et ne quid in eis irrepat immutationis, earum exemplar in Tabulario Brevium Apostolicorum asservari iubemus.

« *Ant.* (Ioannis, XVII, 21): Ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in « me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint; ut credat mundus, « quia tu me misisti.

« ℣. Ego dico tibi quia tu es Petrus.

« ℟. Et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam.

ORATIO.

« Domine Iesu Christe, qui dixisti Apostolis tuis: Pacem relinquo « vobis, pacem meam do vobis: ne respicias peccata mea, sed fidem « Ecclesiae tuae: eandem secundum voluntatem tuam pacificare et coa- « dunare digneris: qui vivis et regnas Deus per omnia saecula saecu- « lorum.

« ℟. Amen ».

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXV februarii MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XI

CURIALE TEMPLUM RHEDONENSE, SUB TITULO SS.MI SALVATORIS ET B. M. V. DE MIRACULIS ET VIRTUTIBUS, BASILICAE MINORIS DIGNITATE IN PERPETUUM COHONESTATUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Rhedonensi in Urbe Curialis Ecclesia titulo Ssmi Salvatoris et B. Mariae Virginis de Miraculis et Virtutibus, non modo amplitudine sed etiam omnigenae artis conspicuis operibus praestans, pluribus abhinc saeculis exstat. Vetustissimum Deiparae Virginis, sub enuntiato nomine, simulacrum, prodigiis innumeris clarum, antiqua ibidem religione colitur. Traditum quidem est, summo pietatis affectu ductum, illuc vertente saeculo XVI persaepe venisse Beatum Ioannem Eudes: eandemque aedem sequenti saeculo Beatum Ludovicum M. Grignion de Montfort celebrasse, qui, pari pietate et apostolico studio flagrans, cultum ac devotionem erga B. Mariam Virginem de Miraculis et Virtutibus per Britanniam Minorem et Venetensium regionem longe lateque provexit: neque ignoramus saeculo XVII ipso in templo parochiali, frequenti sociorum numero atque assiduis cultus et pietatis significationibus adhuc florentem, sub eadem Virginis invocatione Sodalitatem fuisse canonice institutam. Templum nuper instauratum atque anno MDCCCCXIII denuo consecratum, divite abundat supellectile, ac summopere enitet ecclesiasticis divinisque muniis, quibus parochus et sufficiens Clerus naviter perfunguntur. Sacrae illius aedis praecipuum decus, prodigiosum nempe Virginis Deiparae simulacrum, anno MDCCCCVIII Decessoris Nostri Pii PP. X rec. me. nomine atque auctoritate, adstantibus pluribus Sacrorum Antistitibus ac Praelatis, ingentique populi concursu, sollemni pompa redimitum est aurea praedivite corona. Nunc vero cum Venerabilis Frater Augustus Renatus Maria Dubourg, Rhedonensium Archiepiscopus, enixis Nos precibus flagitaverit, ut templum Ssmi Salvatoris et B. Mariae Virginis de Miraculis et Virtutibus ad Basilicae Minoris dignitatem evehere dignemur, Nos, animo repetentes illustres illius Ecclesiae memorias, optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi a Sacris Ritibus tuendis praepositis, Apostolica Nostra Auctoritate, praesentium vi, perpetuumque in modum,

supra memoratum Curiale templum Rhedonense, sub titulo Ssmi Salvatoris et B. Mariae Virginis de Miraculis et Virtutibus, Basilicae minoris dignitate ac titulo cohonestamus, omnibus et singulis honorificentiis ac privilegiis eidem attributis, quae minoribus Almae huius Urbis Basilicis de iure competunt. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenarios atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinet plene suffragari, irritumque et inane fore, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXVII aprilis MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XII

TITULUS BASILICAE MINORIS PRO PAROCHIALI ECCLESIA RHEDONENSI S. ALBINO EP. ET CONF. AC B. M. V. DE BONIS NUNTIIS DICATA.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Conspicua Dei templa, quae non minus antiquitate et artis splendore, quam potissimum decore, cultu et fidelium celebritate excellant, libenti quidem animo privilegiis honoribusque locupletamus. Haec itaque Nobis praestare placet Sacrae Aedi Parochiali, quae saeculo decimoquarto in Civitate Rhedonensi exstructa, ac deinde anno octingentesimo octogesimo quarto supra millesimum ampliatis ornatioribusque artis operibus aedificata, sub titulo S. Albini Episcopi et Confessoris ac B. Mariae Virginis de Bonis Nuntiis conservata fuit, et inter Marialia Galliae Sanctuaria est merito recensenda. Vetustissima enim ipsius Deiparae depicta imago ibidem summa religione colitur, quae olim in Coenobio Fratrum Ordinis Praedicatorum de Bonis Nuntiis nuncupata, singulari prorsus devotionis studio honorata fuit, quaeque prodigiis clara, pluries Civitati Rhedonensi rebus in arctis praesto fuit, tum anno MDCCXX furentis incendii vi exstincta, tum etiam postremis hisce temporibus a teterrimi belli cladibus anno MDCCCLXX Civitate incolumi servata. Quare anno MCMVIII amplissimo Sacrorum Anti-

stite adstante, Cleri et populi permagno concursu, sacrae Deiparae Virginis Mariae de Bonis Nuntiis imagini aureum diadema, de mandato rec. me. Pii Papae X Decessoris Nostri, sollemniter fuit impositum. Templo autem sacra supellectile abunde referto, tum Parochus tum huius Vicarii et alii sacris muniis attributi, satis superque inserviunt. Praeterea plures Archiconfraternitates et Sodalitia, canonice ibidem instituta, quae a Ssmo B. Mariae Virginis Rosario, a S. Ioseph, eiusdem Deiparae Virginis Sponso, a S. Anna B. Mariae Virginis Genitrice et a S. Michaële Archangelo nuncupantur, et quibus adiicitur Sodalitas pro fidelibus agonizantibus, eiusdem Sanctuarii cultum decusque adaugent. Cum igitur Venerabilis Frater Augustus Renatus Dubourg, Archiepiscopus Rhedonensis, hisce causis permotus, a Nobis supplex petierit, ut sacrum quod supra memoravimus Curiale templum Basilicae minoris titulo ac dignitate decorare dignaremur, Nos, haec omnia animo reputantes, pulcherrimum hoc artis et Gallicae pietatis monumentum honoribus ac privilegiis propensa voluntate cumulamus. Quare, de consilio etiam VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus tuendis praepositorum, Apostolica Nostra Auctoritate, praesentium tenore, Parochialem Ecclesiam Rhedonensem sub titulo S. Albini Episcopi et Confessoris ac B. Mariae Virginis de Bonis Nuntiis Basilicae minoris titulo perpetuum in modum exornamus, illique omnia et singula conferimus iura, privilegia, praerogativas, honores, indulta quae minoribus huius Almae Urbis Nostrae Basilicis de iure competunt. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat, vel in posterum spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari: sicque iudicandum esse et definiendum, atque irritum et inane si secus super his, a quopiam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXVII aprilis MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XIII

SODALITIO A CATHOLICA VERITATE, VULGO « CATHOLIC TRUTH SOCIETY », IN ANGLIA INSTITUTO, PARTIALES AC PLENARIAE INDULGENTIAE CONCEDUNTUR, ADDITIS PECULIARIBUS PRIVILEGIIS PRO SOCIIS SACERDOTIBUS.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Dilectus Filius Noster Franciscus S. R. E. Presbyter Cardinalis Bourne, ex dispensatione Apostolica Westmonasteriensis Archiepiscopus, refert ad nos canonice in Anglia erectam exstare piam Sodalitatem a Catholica Veritate, vulgo *Catholic Truth Society*, frugiferum ad finem christiani nominis res provehendi, ac potissimum diffusione bonorum librorum religionis Catholicae veritatem tuendi atque asserendi. Addit Purpuratus idem Princeps, Societatem enunciatam, quam ipse moderatur, nonnullis ab hac S. Sede indulgentiis fuisse auctam, nunc vero in votis sibi admodum esse, ut alias iam concessis addere simulque omnes et singulas in perpetuum proferre dignemur. Nos autem, quibus nihil antiquius est quam ut piae Societates, quae militantis Ecclesiae ministros, quasi auxiliariae cohortes, in bono decertando certamine adiuvant, peculiaribus ornentur privilegiis, votis his piis annuentes, indulgentias ac spirituales gratias, ut infra, tum confirmamus in perpetuum, tum, quatenus opus sit, de integro largimur. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Inquisitoribus Generalibus, de omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus et singulis fidelibus qui Societatem supra memoratam a Catholica Veritate tuenda in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere poenitentes et confessi ac S. Communione refecti in propria Societatis Ecclesia, si adsit, secus in alia quavis publica Aede sive Sacello, pro Christianorum Principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundant, plenariam; ac tam descriptis quam in posterum eadem in Societate adscribendis fidelibus, in cuiuslibet eorum mortis articulo, si admissorum sacramentali exomologesi expiati atque Angelorum dapibus refecti, vel, quatenus id agere nequiverint, nomen Iesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, et mortem tamquam peccati stipendium submisso animo receperint, etiam plenariam; tandem similiter omnibus et singulis nunc et in poste-

rum exsistentibus dictae Societatis sodalibus, qui singulis anni festis diebus coelestium Societatis eiusdem Patronorum, nempe die octavo mensis decembris, quo Immaculatae Conceptionis Virginis Mariae festum agitur, ac die festo S. Ioseph, nempe die XIX mensis Martii, item festivitatibus S. Petri in Vinculis, I augusti, S. Matthaei, XXI septembris, et S. Barnabae, XI iunii, vel Dominicis immediate respective sequentibus, a medietate diei praecedentis ad mediam usque noctem diei festi, propriam, si reperiatur, Ecclesiam Societatis, secus quodvis aliud templum sive Sacellum publicum, similiter poenitentes, confessi atque Eucaristica mensa recreati celebrent, ibique preces, uti superius diximus, fundant, quo ex his die id agant, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper dictis Sodalibus, nunc et in posterum in Societate a Catholica Veritate exsistentibus, quo per annum die, contrito saltem corde, precem sequentem, latino vel quovis alio idiomate, dummodo versio fidelis sit, recitent: « *Ant.* Tu es Pastor ovium, Princeps Apostolorum, tibi traditae sunt « claves Regni coelorum. - ℣. Tu es Petrus, - ℟. Et super hanc petram « aedificabo Ecclesiam meam. — *Oremus.* Subleva nos, quaesumus, « Domine, per Apostolicam Virtutem B. Petri Apostoli tui; ut, quo debi- « liores sumus in nobis ipsis, eo validius sit praesidium, quo, ipso inter- « cedente, firmemur, quatenus sic protegente Apostolo tuo roborati, « nunquam peccato cedamus, nec adversis opprimamur. Per Christum « Dominum nostrum. Amen », trecentos dies; et quoties, contrito pariter corde, Sanctissimum Eucaristiae Sacramentum visitent, et coram Ipso iuxta fines *Catholic Truth* Societatis orent, item trecentos die de numero poenalium; quo autem per annum die quolibet modo ad Catholicarum Veritatum diffusionem per eandem *Catholic Truth* Societatem cooperentur, doxologiam sive « Gloria Patri » semel recitantes, de numero similiter poenalium dierum in forma Ecclesiae consueta centum expungimus. Ad haec largimur omnibus et singulis sodalibus, si malint, liceat (excepta iugiter indulgentia in mortis articulo lucranda) omnibus aliis, quas recensuimus, tam plenariis quam partialibus indulgentiis functorum vita labes poenasque expiare. Praeterea tam addictis in praesens, quam in posterum ipsam in Societatem a Veritate Catholica adlegendis Sacerdotibus, facultatem facimus benedicendi unico Crucis signo coronas precatorias, Cruces, Crucifixos parvasque ex metallo tum Redemptoris, tum Virginis, tum Sanctorum statuas, eisque adplicandi indulgentias Apostolicas omnes quae in elencho a Suprema Congregatione S. Officii die V septembris MCMXIV edito numerantur; pariterque veniam tribuimus, benedicendi Crucifixos cum applicatione indulgentiarum quae a

Via Crucis, sive Calvariae, appellantur, et quas lucrari poterunt sodales qui, legitime impediti quominus ante Stationes canonice erectas se sistant, Crucifixum ipsum manu gerentes, bis decies Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam atque doxologiam, sive « Gloria Patri », devote recitent. Fas etiam sit Sacerdotibus, tam inscriptis, quam in posterum dicta in Societate inscribendis, bis in hebdomada Missae, quam pro defunctis celebrent, Altaris indulgentiam applicare. Tandem defunctorum eiusdem Sodalitatis a Catholica Veritate tuenda sociorum animas in Purgatorio igne detentas adiuvare cupientes, concedimus atque indulgemus ut Missae omnes, quae ad quodvis cuiuslibet Ecclesiae Altare pro anima cuiuscumque sodalis dictae Societatis, quae Deo in charitate coniuncta ab hac luce migraverit, per quemvis Sacerdotem adprobatum saecularem seu, de Superiorum suorum licentia, regularem, rite celebrabuntur, animae pro qua litatae fuerint perinde suffragentur, ac si ad privilegiatum Altare fuissent peractae. Non obstantibus Nostra et Cancellariae Apostolicae regula de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ceterisque omnibus in contrarium facientibus quibuscumque. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die II maii MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XIV

CHRISTIFIDELIBUS LOCI « PERTH », DIOECESIS DUNKELDENSIS, TER SALUTATIONEM ANGELICAM PRO SCOTIAE CONVERSIONE RECITANTIBUS, NONNULLAE INDULGENTIAE CONCEDUNTUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Rector Ecclesiae B. Mariae Virginis de Perpetuo Succursu Congregationis SSmi Redemptoris in oppido *Perth*, Dioecesis Dunkeldensis intra fines, refert ad Nos in memorata Ecclesia pium apud fideles usum invaluisse, ut quotidie ter Salutationem Angelicam pro Scotiae ad veram fidem conversione recitent. Ut

vero tam frugifera devotio magis magisque amplificetur, enixas Nobis enunciatae Ecclesiae Rector humiliter adhibet preces, ut ipsi quotidianae recitationi, sive publice sive privatim habendae, nonnullas de thesauro Ecclesiae indulgentias de Apostolica benignitate largiri dignemur. Nos votis his annuentes, auditis VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Inquisitoribus generalibus, de omnipotentis Dei misericordia, ac SS. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus eius loci fidelibus ex utroque sexu, qui saltem contrito corde ter Salutationem Angelicam pro Scotiae ad Religionem Catholicam conversione recitent, quoties id egerint, de numero poenalium in forma Ecclesiae solita trecentos dies expungimus. Iis vero fidelibus, qui per solidum mensem quotidie Salutationem ipsam Angelicam ad enunciatum finem recitent, unoque ipsius mensis die, ad cuiusque lubitum eligendo, admissorum Sacramentali confessione expiati ac coelestibus epulis refecti, publicum quodvis templum sive Oratorium celebrent, ibique pro Christianorum Principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundant, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Porro largimur fidelibus ipsis, si malint, liceat plenariis his ac partialibus indulgentiis functorum vita labes poenasque expiare. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, ac sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII maii anni MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XV

SANCTUARIUM B. M. VIRGINIS MONTIS BERICI INDULGENTIIS AC PRIVILEGIIS DITATUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Basilica B. Mariae Virginis Montis Berici iure meritoque accensetur praeclarissima inter Sanctuaria, antiqua christiani populi religione celebria. Ut igitur spirituali bono fide-

lium ad illud accedentium quantum in Domino possumus consulamus, placet Nobis iisdem nonnullas indulgentias ac privilegia concedere, sive, quatenus opus sit, Auctoritate Nostra Apostolica confirmare. Quae cum ita sint, de omnipotentis Dei misericordia et BB. Petri et Pauli App. Eius auctoritate confisi, auditisque VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Inquisitoribus Generalibus, omnibus et singulis fidelibus ex utroque sexu, qui, admissorum confessione sacramentali rite expiati ac coelestibus epulis refecti, quotannis, die festo Immaculatae Conceptionis, Praesentationis, Desponsationis, Annuntiationis, Visitationis, Purificationis B. Mariae Virginis, Dominica cuiusvis mensis prima, die mensis februarii vicesima quinta ac die pariter vicesima quinta mensis augusti, nec non uno mensis augusti die ad cuiusque lubitum eligendo, dummodo piae exercitationi, quam « duodecim Stellarum » vocant, saltem decies interfuerint, a medietate respective praecedentis diei ad mediam usque noctem dierum de quibus supra, Basilicam enunciatam devote visitent, ibique pro Christianorum Principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundat, qua ex praedictis die id agant, plenariam: omnibus vero fidelibus qui, pia peregrinatione suscepta, ad idem Sanctuarium veniant turmatim, si durante tempore peregrinationis eiusdem Eucharisticis epulis recreentur, precesque, ut superius diximus, effundant, etiam plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Ipsis vero fidelibus quo die, contrito saltem corde, in dicto Sanctuario peragendo « duodecim Stellarum » exercitio adstiterint, trecentos dies: quoties vero pedem simulacri S. Petri Principis Apostolorum, in eodem Sanctuario publicae venerationi propositi, corde pariter contrito devote osculentur, toties de numero poenalium dierum in forma Ecclesiae solita quinquaginta expungimus. Porro largimur fidelibus memoratis licet, si malint, omnibus plenariis ac partialibus indulgentiis, de quibus supra, labes poenasque functorum vita expiare. Ad haec cum in votis Nobis sit nonnulla Altaria Sanctuarii ipsius Apostolico Missarum privilegio augere, tum altare B. Mariae Virginis Montis Berici, tum aliud Altare Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. Mariae Virginis enunciato privilegio ita per praesentes, Auctoritate nostra Apostolica, decoramus, ut Missae quolibet anni die a quovis Sacerdote ad alterutrum e dictis Altare pro defunctis piandis rite litatae, animae pro qua celebratae fuerint perinde suffragentur, ac si fuissent ad privilegiatum Altare, servandis servatis, peractae. Confluentium autem ad Sanctuarium fidelium spirituali emolumento, ut consultum uberius sit, Rectori pro tempore Sanctuarii eiusdem aliisque Sacerdotibus necessariis requisitis instru-

ctis, et ab ipso Rectore pro necessitate eventuum designandis, pariter Auctoritate Apostolica facultatem impertimur, unico Crucis signo, intra ambitum tamen enunciati Sanctuarii locorumque adnexorum, Cruces, Crucifixos, Rosaria, Sacra Nomismata, Coronas precatorias ac parvas tum D. N. Iesu Christi, tum Virginis Deiparae, tum aliorum Sanctorum statuas, quae tamen ex metallo constent, benedicendi eisque consuetas applicandi indulgentias. Fas similiter sit Rectori Sanctuarii et Sacerdotibus ab illo delegatis applicandi Coronis precatoriis tum indulgentias quae a S. Birgitta vocantur, tum illas quae a Patribus Crucigeris nominantur. Pariter facultas sit et Rectori et Sacerdotibus, de quibus supra, servatis religiose legibus Ecclesiae, applicandi Crucifixis indulgentiam plenariam, vulgo *toties quoties* seu a quocumque Christifideli in mortis articulo constituto ac rite disposito lucrandam. Tandem indulgemus Rectori pro tempore Sanctuarii nec non Sacerdotibus, uti supra ab ipso designandis, veniam benedicendi unico Crucis signo, absque praescripta formula, Coronas Ssm̃i Rosarii, nec non Coronas B. Mariae Virginis Perdolentis, eisque respective applicandi indulgentias quae a Patribus Ordinis Praedicatorum et a Patribus Ordinis Servorum Mariae solent adnecti, dummodo tamen eas benedicendi legitima facultate polleant. Tandem, indultum a rec. me. Leone PP. XIII die XI mensis decembris an. MDCCCLXXXV datum confirmantes, eidem Basilicae, servatis consuetis conditionibus, indulgentiam plenariam quotidianam largimur. Verum praecipimus, ut in Sanctuario B. Mariae Virginis Montis Berici, praeter indulgentias ac privilegia quae communia sunt reliquis Ecclesiis Servorum B. Mariae Virginis, illa tantum authentica in posterum censeantur quae Nostris his Litteris describuntur. Non obstantibus Nostra et Cancellariae Apostolicae regula de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ceterisque omnibus in contrarium facientibus quibuscumque. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XX maii MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XVI

ALEXANDRO RUSPOLI, VIRO PRINCIPI, PERINSIGNIS TITULUS MAGNI MAGISTRI HOSPITII PALATII APOSTOLICI TRIBUITUR.

BENEDICTUS PP. XV

Dilecte Fili, salutem et apostolicam benedictionem. - Honorificentissimum magisterium Hospitii Palatii Apostolici praenobili familiae de Comitibus, propter egregia illius in Beatissimi Petri Sedem promerita, a Nostris Praedecessoribus una cum officio intimi Cubicularii Romani Pontificis haereditario veluti iure attributum, postremo vetustissimae gentis illius demortuo, primum atavo tuo Francisco, dein avo Ioanni, postea genitori tuo Francisco principibus viris laudatissimis, tandem tibi, dilecte Fili, Nostri Praedecessores concesserunt. Nunc vero cum opportunum Nobis videatur huius amplissimi officii dignitatem augere, Apostolica Nostra Auctoritate, praesentium vi, Magisterium Hospitii Palatii Apostolici ab officio Cubicularii Romani Pontificis separamus. Idcirco te, qui nonnullis ab annis Magisterio eodem magna laude fungeris, e numero Cubiculariorum ab ense et lacerna participantium, quorum es primus, expungimus, tuaeque personae, ab aliis Cubiculariis ita seiunctae atque in proprium et quidem singularem ordinem constitutae, perinsignem titulum Magni Magistri Hospitii Palatii Apostolici tribuimus. Honorem autem ac dignitatem tam conspicuam conferimus tibi, ut antiquam tuam erga Nos et S. Sedem fidem ac praestantia in religionem merita, quibus enites, peculiari Nostrae voluntatis significatione remuneramur. Ac propterea mandamus, ut iura omnia, praecedentiae, aliaque privilegia, quibus frueris, vi munerum quae imples in praesens, immutata serves. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXVIII maii MCMXVI, Pontificatus nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XVII

CONCESSIO INDULGENTIAE RECITANTIBUS IACULATORIAM PRECEM IN HONOREM B. M. V. VULGO « DI MONTENERO ».

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Quae ad fovendam christiani populi devotionem erga gratiarum omnium apud Deum sequestram Virginem conducant, ea pro filiali illa pietate, qua urgemur in eandem Christi Matrem, quantum est situm in Nobis, provehere studemus. Iamvero cum Abbas, Parochus perinsignis Basilicae de « Montenero », gravi suffragio Antistitis Liburnensis suffultas, preces Nobis exhibuerit, ut fidelibus in honorem ipsius Virginis iaculatoriam precem: « Santissima « Vergine di Montenero, pregate per noi », devote recitantibus nonnullas de thesauro Ecclesiae indulgentias adiicere dignemur, Nos optatis his piis concedendum libenti quidem animo existimavimus. Quae cum ita sint, auditis VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Inquisitoribus Generalibus, de omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus et singulis fidelibus ex utroque sexu, quoties contrito saltem corde iaculatoriam enunciatam precem: « Santissima Vergine di Montenero, pregate per noi » quocumque idiomate, dummodo versio fidelis sit, recitent, toties de numero poenalium in forma Ecclesiae consueta trecentos dies expungimus. Porro largimur fidelibus iisdem liceat, si malint, partiali hac admissorum indulgentia functorum vita labes poenasque expiare. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die II iulii MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

Pro Emo Dño Card. Gasparri, a Secretis Status,

N. Sebastiani

a Brevibus Apostolicis.

XVIII

OPUS AB APOSTOLATU CARITATIS, IN DOMO PRINCIPE SORORUM PAUPERUM SENIS CONSTITUTUM, PRIMARIUM DECLARATUR, EIUSDEMQUE PRAEPOSITIS FACULTAS CONCEDITUR AGGREGANDI UBIQUE TERRARUM IN PIIS DOMIBUS EARUNDEM SORORUM PAUPERUM.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. - De more Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum pias fidelium Societates, ad pietatis et caritatis christianae opera exercenda constitutas, ut propositum sibi finem uberius consequi valeant, peculiaribus titulis ac privilegiis ornare atque augere pro re ac tempore satagimus. Nos inter optime merentes Sodalitates iure meritoque accensendam esse comperimus illam ab Apostolatu caritatis, sub S. Catharinae Senensis patrocinio, erectam canonice in domo principe Sororum Pauperum Senensis civitatis. Quare cum hodierna earumdem Sororum Pauperum Antistita Generalis, dilecta in Christo filia Savina Petrilli, Archiepiscopi Senensium gravi suffragio suffultas preces Nobis humiliter adhibuerit, ut Apostolatui ipsi primariam Sedem in dicta principe Sororum Pauperum domo constituere dignemur, addita facultate alias Societates utpote filiales sibi aggregandi, quae sint in ali s eiusdem instituti piis domibus erectae vel erigendae, Nos optatis his annuendum, quantum in Domino possumus, existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi praepositis pro Concilii Tridentini decretis interpretandis, Apostolica Nostra Auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum, opus ab Apostolatu caritatis sub S. Catharinae Senensis patrocinio, canonice erectum in domo principe Sororum Pauperum, Senis, Primarium declaramus, additis consuetis privilegiis et facultatibus. Praepositis autem nunc et in posterum exsistentibus dicti pii Operis ab Apostolatu caritatis sic per Nos in Primarium erecti facultatem pariter, praesentium tenore, de Nostrae Apostolicae Auctoritatis plenitudine impertimur, ex qua ipsi alias eiusdem nominis atque instituti Societates tam erectas, quam in posterum erigendas in piis domibus Sororum Pauperum ubique terrarum, servatis forma Constitutionis Clementis PP. VIII, Decessoris Nostri rec. me., aliisque Apostolicis Ordinationibus desuper editis, sibi aggregare queant; et cum illis, servatis item servandis, indulgentias omnes et spirituales gratias communicare licite valeant

quae sint rite Primario eidem Operi nunc et in posterum concessae et quae cum aliis possint communicari. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; ipsique pio Operi Apostolatus caritatis nunc et in posterum amplissime suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex tunc et inane fieri si secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXVIII iulii MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XIX

ERECTIO IN PERPETUUM SODALITATIS A B. M. V. REGINA ANGELORUM, APUD SANCTUARIUM ABBATIAE EINSIDLENSI CONSTITUTAE, IN ARCHISODALITATEM, CUM FACULTATE AGGREGANDI IN TOTA HELVETICA DITIONE.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Quum magis necesse nihil sit ad gratias a Domino impetrandas, quam preces Ei et SSmae Eius Genitrici praesertim a congregatis adhibitae fidelibus, laeto ideo accepimus animo etiam in Helvetica Republica piam utriusque sexus fidelium Sodalitatem sub titulo ac patrocinio B. Mariae Virginis Reginae Angelorum canonice erectam esse, ac decoram in Santuario Einsidlensi, eidem Deiparae Virgini dicato, sedem habere. Et omni profecto laude dignus finis videtur, quem ipsa Consociatio sibi proponit, utpote quae ceteras eiusdem nominis atque instituti Confraternitates imitata, supplices pro Summi Pontificis incolumitate atque universae Ecclesiae tuitione Deo preces effundat. Iam enim ab anno MDCCCLXIV prima huiusmodi Consociatio, intra fines Dioeceseos Tolosanae exorta, a fel. rec. Pio PP. IX Decessore Nostro indulgentiis locupletata et in Archisodalitatem pro Gallia erecta fuit. Hanc altera secuta est Vindobonae, pro Imperio Austro-Ungarico, atque inde tertia Coloniae Agrippinae pro Germanica ditione. Piis frugiferisque hisce institutis ingenti numero fideles nomen libenter dedere, neque in tam nobili precum et operum certamine defe-

cerunt Helvetii, apud quos tum Sacrorum Antistites, tum egregii catholici viri, in Societatem Pianam adlecti, filialem erga Apostolicam Sedem observantiam ac publicas pro eiusdem salute supplicationes ubique provehebant. Nunc vero, ut in Helvetia hoc Sodalitium suas recolligat vires atque in tanta temporum acerbitate uberiores in dies fructus edat, piae mulieres Helveticae Associationis Catholicarum Foeminarum moderatrices et consiliariae, una cum Praeposito Conlegiatae Ecclesiae Lucernensis, qui apud eas Ecclesiastici Adiutoris munus exercet, humiles ad Nos preces admoverunt, ut memoratam Confraternitatem titulo ac privilegiis Sodalitatis pro cuncta Helvetica ditione augere dignaremur. Itaque Nos, quibus est omnino persuasum hoc pietatis opus, quo fideles Helvetii Romano Pontifici amorem ostendunt, maiora semper in Domino incrementa suscepturum, eximia huiusmodi vota, de consilio etiam VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalium Tridentini Concilii decretis interpretandis, benigne excipienda censuimus. Quare praesentium tenore, Apostolica Auctoritate Nostra, piam supradictam Confraternitatem in Sanctuario Abbatiae Einsidlensis, nullius Dioeceseos, canonice institutam atque a B. Maria Virgine Regina Angelorum nuncupatam, in Archisodalitatem cum consuetis privilegiis perpetuum in modum erigimus atque instituimus. Archisodalitatis autem sic erectae officialibus et sodalibus praesentibus et futuris, ut ipsi alias quaslibet cognomines et eiusdem instituti Sodalitates in tota Helvetica ditione hoc usque erectas, vel in posterum erigendas, servata tamen forma Constitutionis Clementis PP. VIII, Decessoris Nostri, aliisque Apostolicis Ordinationibus desuper editis, aggregare, et illis omnes ac singulas indulgentias, peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes ipsi Sodalitati, nunc in Archisodalitatem a Nobis erectae, a Sede Apostolica concessas, seu etiam concedendas, quae tamen sint aliis impertiendae, impertire licite possint ac valeant, eadem Auctoritate Nostra, harum Litterarum vi, perpetuo item concedimus atque indulgemus. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios ac integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectat, vel in posterum spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari: sicque iudicandum esse et definiendum, atque irritum et inane fieri, si secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIV augusti MCMXVI, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XX

DE VEXILLO COHORTIS VULGO « DEI GENDARMI PONTIFICII » NUNCUPATAE, AUREIS NOMISMATIBUS DUOBUS MANU IPSIUS BEATISSIMI PATRIS DISTINCTO.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Centesimo hodie exeunte anno ab instituta Cohorte quae « dei Gendarmi Pontificî » vulgo nuncupatur, saecularia haec sollemnia visum Nobis est peculiari ratione, quantum per tempora licuit, commemorare, ut neminem lateret, qua Nos voluntate eos complectamur qui semetipsos operamque suam Romano Pontifici libenter devoverint. Quare aliis Apostolicis Litteris, hoc ipso die datis, Pontificiae huius Cohortis ducibus et militibus, quotquot Aedium Nostrarum securitati in praesenti invigilant, potestatem fecimus gestandi nomismatis, quod iussu Nostro in fausti diei memoriam signatum est, largitique praeterea sumus ut concessio huiusmodi Nostra ad accipiendum emeritum iisdem dilectis filiis perinde valeret atque annus integer in officio suo insumptus. Verum ne Cohorti tam bene de Decessoribus Nostris deque Nobis meritae ulla in re deessemus, homines benigno hodie animo admisimus, et, postquam laetabile eventum gratulati sumus, gloriosum eorum vexillum, coram positum, nomismatibus aureis duobus manu Ipsi Nostra distinximus, idest tum eo quod *Benemerenti* vocant, tum eo ipso, cuius exemplaria ad duces et milites decorandos, uti supra diximus, de industria excudi voluimus. Qua quidem de re per has Apostolicas Litteras placet publice constare, ne, quem militari eiusmodi signo honorem detulimus, temporum rerumque vices aliquando oblitterent. Ceterum ornato sic vexillo intellegant milites non modo Cohortem honestari suam, sed eo etiam, veluti quadam virtutis fideique imagine, admoneri se, ut et vitam instituto suo dignam agant et observantiam Romano Pontifici debitam perpetuo servent ac retineant.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXII octobris anno MCMXVI, Pontificatus Nostri tertio.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD R. P. HENRICUM LE FLOCH, PONTIFICII SEMINARII GALLICI IN URBE MODERATOREM, DE EIUS OPERE CUI TITULUS « LES ÉLITES SOCIALES ET LE SACERDOCE » GRATULABUNDUS.

Cher Fils,

Nous avons pris connaissance, Nous-même, avec un intérêt tout particulier, de votre belle et forte étude: « Les Élites sociales et le Sacerdoce », pages très importantes par les pensées vivantes qu'elles renferment et par l'exposé très lucide que vous en avez fait, relativement à une question essentielle et capitale pour l'Eglise et pour la société à toutes les époques, et qui revêt dans les temps présents un caractère encore plus grave. Car ce n'est pas seulement en France que le nombre des ouvriers évangéliques ne suffit plus à la moisson des âmes. En plusieurs autres pays catholiques, la disette des ministres sacrés se fait aussi tristement sentir, et vous avez fait œuvre très utile et salutaire, en rappelant, avec une grande élévation de jugement, que toutes les classes de la société ont le devoir de répondre à la grâce de l'appel au sacerdoce.

Vous avez obéi à une inspiration très opportune en publiant votre étude au milieu des évènements tragiques de la guerre, dans des circonstances qui sont favorables à l'ascension des esprits vers les choses supérieures et bien propices à la méditation de tous les devoirs.

Le sacerdoce est la lumière du monde et le sel de la terre; il est, comme vous le dites fort bien, l'honneur des familles et le rempart des sociétés. Son rôle ne peut être que de premier ordre dans les restaurations futures.

Nous souhaitons donc, en conséquence, que tous les cœurs chrétiens associent leurs efforts et leurs prières en une sainte croisade. Que les pères et les mères de famille ne craignent point de diriger le regard de leurs enfants vers les radieuses clartés du sanctuaire; que les prêtres à charge d'âmes mettent tout leur zèle à découvrir et à cultiver les prédispositions au sacerdoce; que les maîtres chrétiens aient cette constante préoccupation dans l'œuvre de l'enseignement

et que les évêques donnent l'impulsion et la coordination à tous ces efforts.

Comme gage des faveurs célestes et en témoignage de Notre paternelle bienveillance, Nous vous accordons de tout cœur à vous, aux élèves, présents et absents, du Séminaire Pontifical Français, le bienfait de la bénédiction apostolique.

Du Vatican, le 9 août 1916.

BENEDICTUS PP. XV

II

AD R. FRATREM STRATONICUM, CENTESIMO EXEUNTE ANNO EX QUO INSTITUTUM, CUI PRAEEST, PARVORUM FRATRUM MARIAE CONDITUM EST.

Dilecte Fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Mentes animosque puerorum instituendo formare, eiusmodi sane est opus, ut nullum videatur quod societatis humanae plus possit interesse. Habet enim aetas puerilis causam et semen posteri temporis; neque, ex iis quibus hodie praeceptis institutisque utitur, difficile est colligere, quales cras privatim et publice futuri sint mores. Hoc probe intelligentes qui participes vel affines sunt eius factionis, cui aeternum est cum Ecclesia bellum, quum in omnes quasi nervos et artus reipublicae invaserint, tum maxime administrationem curamque sibi servant ac retinent studiorum publicorum: rati nimirum, si semel adolescentiam a Christo abalienaverint, se prono itinere ad delendam civitatis christianam formam progressuros. Verum laudanda et praedicanda est divina benignitas, quae, ut semper alias, ita hac in re opportune christiano populo affuit; hominesque, suo consilio illustratos suaque virtute praeditos, excitavit qui conatus improborum reprimerent, scholisque scholas in salutem adolescentium opponerent. In hoc numero, in quo clarissima sunt nomina Iosephi Calasanctii et Ioannis Baptistae De la Salle, haud postremum locum obtinet Venerabilis Dei Famulus Marcellinus Champagnat, auctor et parens Parvorum Fratrum Mariae, quibus, dilecte Fili, tu praees; cuius quidem Instituti centesimum natalem mox, ut Nobis significasti, celebrabitis. Profecto qui consideret quo statu esset abhinc centum annis, non solum in Gallia sed late in Europa, institutio iuventutis, dabit miserentis Dei beneficio hunc exstitisse qui christianae sapien-

tiae principia, post maximam illam rerum conversionem fere obliterata, ad hanc disciplinam stabiliendam revocaret. Item si respiciatur saeculi iam confecti spatium, apparebit divinam opem, praesentissimo Mariae patrocinio conciliatam, venerabili viro eiusque alumnis mirifice usque ad hunc diem suppeditasse, adeo ut huius Instituti, per multiplices magnasque difficultates progredientis, incrementa longe hominum exspectationem vicerint. Satis igitur est causae cur omnes, quicumque Ecclesiae sunt patriaeque studiosi, et Deo vobiscum gratias agendo, et vobis vehementer gratulando, vestra ista sollemnia laetitiasque participent. Quod Nos, uti par est, primi omnium facimus et quidem perlibenter: atque etiam quo maiorem liceat huius laetitiae fructum capere, hoc pro apostolica potestate concedimus, ut ubicumque apud vos eo fausto die sollemne sacrum aut alia supplicatio fiet, quisquis ei vel sacro vel supplicationi intererit, plenariam peccatorum veniam statutis conditionibus lucretur. Vos vero pergite de Ecclesia et de civili societate, ut instituistis, optime mereri, ac salutarem operam vestram sub oculis Domini iis praesertim probare virtutibus, quibus potissima, quam accepistis a legifero Patre, hereditas continetur: demissione animi, simplicitate et modestia. Quo virtutum ornatu cum Virgini Deiparae, in qua conditor istius sodalitatis *perpetuum praesidium* suis constituit, semper peculiarem in modum cari acceptique eritis, tum filios tali dignos Patre vosmet ipsos praestabitis. Illum autem utinam Nobis brevi contingat ut in beatorum caelitum numerum adscribamus: quae res profecto ad promovendum Institutum non parum est collatura. Interea divinorum munerum auspicem et paternae benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte Fili, et Parvis Fratribus Mariae universis et singulis apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, in Natali Iesu Domini anno MCMXVI, Pontificatus Nostri tertio.

BENEDICTUS PP. XV

III

AD IOANNEM S. R. E. PRESB. CARD. CSERNOCH, ARCHIEPISCOPUM STRIGONIENSIUM, CETEROSQUE HUNGARIAE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS, DE FILIALIS VENERATIONIS TESTIMONIO, PER COMMUNES LITTERAS AB IISDEM PRAESULIBUS, ANNUUM CONVENTUM CELEBRATURIS, OBSEQUENTER EXHIBITO, GRATIAS PERSOLVENS.

Dilecte Fili Noster ac venerabiles Fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Communi vestra epistola delectati admodum sumus. Quid enim in ea est quod pietatem in Nos vestram, quod vestra in concreditas greges studia vestramque sollertiam non ea esse declaret, quae a bonis pastoribus sunt Pastori Maximo desideranda? Re quidem vera a celebrando annuo conventu non vos prohibuit saevientis huius belli vis: consilia agitastis aptissima tempori, probatissima Nobis: actuosam caritatem vestram curasque de gregibus multiplices ac graves cumulatiores effecistis uberrima voluntatis in Nos significatione. Hoc unum expetendum a Deo superest: ut qui vobis tam bonam indidit mentem, idem et semen praestet seminantibus et incrementa augeat frugum, quas vester pepererit labor.

Ad has, quod attinet, communium rerum tam asperas vices, plane videmus cum sensu Nostro sensus quoque vestros congruere, et quae cura Nos torquet, eamdem vos habere vehementer sollicitos. Inde profecto fit ut et hanc doleatis belli diuturnitatem et pacem optatissimam quo magis retardat dies eo ardentiori desiderio instantiorique prece a Deo expostuletis. Et eo sane deducta iam res est, ut conciliandae pacis maturare oporteat consilia coeptaque ingeminanda. Utinam *viam pacis* ii quantocius cognoscant atque animose persequantur quorum in arbitrio sunt tot populorum sortes!

Auspex divinorum munerum Nostraeque testis benevolentiae apostolica sit benedictio, quam vobis, dilecte Fili Noster ac venerabiles Fratres, clero populoque unicuique vestrum tradito peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die x ianuarii MCMXVII, Pontificatus Nostri anno tertio.

BENEDICTUS PP. XV

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

BONONIENSIS ET RAVENNATENSIS

MUTATIO FINIUM DIOECESANORUM

DECRETUM

Quum bonum sit quaestionum germina, quae in Ecclesia quandoque oriri solent, quamprimum recidere, Ssmus D. N. Benedictus PP. XV, de consulto S. Congregationis Consistorialis, ea decrevit perficere quae sub decessore suo v. m. Pio X circa fines dioecesum Ravennatensis et Bononiensis initium iam sumpserant. Quum itaque oppidum vulgo nuncupatum Molinella ad Bononiensem dioecesim pertineat, contigit ut pars aliqua, quae oppido Molinellae adiacet quaeque Subsidium loci Marmorta nuncupatur, ad paroeciam Marmorta et ad dioecesim Ravennatensem pertineat. Ob hanc rem difficultates non modicae, hisce praesertim ultimis temporibus, non defuerunt. Quapropter Ssmus Dominus, iterum iterumque auditis utriusque dioecesis Ordinariis, suppletoque, quatenus opus sit, quorumcumque interesse habentium vel habere praesumentium consensu, haec quae sequuntur, certa scientia ac matura deliberatione, deque apostolicae potestatis plenitudine, statuit ac decrevit:

1° Locus qui dicitur Subsidium loci Marmortae, et ad paroeciam eiusdem nominis et ad dioecesim Ravennatensem hucusque pertinuit, modo paroeciae oppidi Molinellae et dioecesi Bononiensi tribuitur et adscribitur. 2° Onus autem et officium Ordinarii Bononiensis, et respective parochi Molinellae erit, ut ecclesia Subsidii loci Marmortae eo ipso decore deserviatur quo in praesens efficitur, ita nempe ut ex parte illius populi aliorumque interesse habentium nulla exinde exoriatur querela. 3° Vicissim vero idem Ssmus decernit ut dioecesis Bononiensis cedat dioecesi Ravennatensi paroeciam loci vulgo *Portonovo,* adeo ut haec paroecia in posterum pertineat ad dioecesim Ravennatensem, et huius dioecesis fines in hac parte ita amplientur ut comprehendant totum memoratae paroeciae Portusnovi territorium. 4° Denique, quum actualis

Archiepiscopus Ravennatensis, ut gratum faceret Sanctitati Suae, omnia iura quibus hucusque fruebatur super altare S. Apollinaris in Archipresbiterali ecclesia loci Molinella Antistiti pro tempore Bononiensi cedere declaraverit, idem Ssm̃us Dominus hanc quoque cessionem ratam habuit et confirmavit.

Ad haec, quae statuta sunt, exsecutioni mandanda Ssm̃us Dominus deputare dignatus est Em̃um et Rm̃um D. Iulium Card. Boschi, Archiepiscopum Ferrariensem, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur: facta insuper eidem Em̃o Viro obligatione intra tres menses ad hanc S. Congregationem mittendi authenticum exemplar exsecutionis peractae. Hisce denique super rebus Sanctitas Sua hoc edi iussit consistoriale decretum perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, contrariis non obstantibus quibusvis, speciali quoque mentione vel derogatione dignis.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem S. Congregationis Consistorialis, die 3 ianuarii 1917.

✠ C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

† V. Sardi, Archiep. tit. Caesarien., *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sacrae Congregationis Consistorialis decretis, SSm̃us D. N. Benedictus PP. XV has, quae sequuntur, ecclesias de proprio pastore providit, scilicet:

2 ianuarii 1917. — Metropolitanae ecclesiae Algeriensi praefecit R. D. Augustinum Leynaud, parochum loci *Sousse* in archidioecesi Carthaginensi.

12 ianuarii. — Metropolitanae ecclesiae Turritanae promovit R. P. D. Cletum Cassani, hactenus episcopum tit. Thaciamontanensem.

— Titulari episcopali ecclesiae Dauliensi praefecit R. D. Aurelium Bacciarini, Superiorem Generalem Servorum Charitatis, quem constituit Administratorem Apostolicum ecclesiae Luganensis.

18 ianuarii. — Episcopali titulari ecclesiae Hamathensi R. P. Placidum Angelum Rey Lemos, Definitorem Generalem Ord. Fratrum Minorum.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

SUPER LEGE ABSTINENTIAE IN PROXIMA QUADRAGESIMA

Pia mater Ecclesia semper sollicita fuit ecclesiasticas leges pro peculiaribus rerum ac temporum adiunctis moderari easque etiam relaxare quoties id animarum bonum requirere videbatur. Quum itaque aliquot Sacrorum Antistites nuper Apostolicae Sedi retulerint, in regionibus praesenti bello afflictis nimis durum fore in mox adveniente Quadragesimali tempore legem abstinentiae, praeterquam feria VI cuiusque hebdomadae, etiam insequenti die nempe Sabbato ut antea servare, Sanctissimus Dominus Noster Benedictus PP. XV, omnes earumdem nationum fideles speciali benevolentia prosequens, necessitatibus quibus ipsi in praesens premuntur, quantum in se est, occurrere statuit atque decrevit. Quapropter idem SSmus Dominus, de Emorum Patrum huius S. Congregationis Concilii consulto deque apostolicae potestatis plenitudine, indulgere dignatus est ut in tota proxima Quadragesima, firma manente lege abstinentiae ut antea feria VI cuiusque hebdomadae necnon feria IV Cinerum et feria IV Quatuor Temporum, universis de quibus supra Christifidelibus eamdem abstinentiae legem loco Sabbati servare liceat alia cuiusque hebdomadae die. Iisdem praeterea fidelibus Sanctitas Sua concedit ut, durante hoc Quadragesimali tempore, carnes ac pisces in eadem refectione permiscere licite possint ac valeant. Quo duplici indulto Ssmus Dominus uti posse benigne annuit, quoad abstinentiam ex generali Ecclesiae praescripto servandam et iuxta prudens proprii Praelati arbitrium, omnes pariter utriusque sexus regulares ac religiosos sodales in memoratis regionibus commorantes, qui tamen peculiari ieiunii aut abstinentiae voto non sint adstricti. De omnibus denique ut supra statutis hoc edi iussit decretum; contrariis non obstantibus quibusvis.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem S. Congregationis Concilii, die 29 mensis ianuarii anno 1917.

✠ F. Card. Cassetta, Episcopus Tusculanus, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Ioseph Mori, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

BONAËREN.

REMOTIONIS

Benedicto Papa XV feliciter regnante, Pontificatus Dominationis Suae anno secundo, die 5 aprilis 1916, RR. PP. DD. Guilelmus Sebastianelli, Decanus, *Ponens, Seraphinus Many et Petrus Rossetti, Auditores de turno, in causa* Bonaëren. - Remotionis, *inter actorem* Sac. Hectorem Dito, *repraesentatum per legitimum procuratorem Christophorum Astorri, advocatum, et* Rm̃um Capitolum Bonaërense *conventum, repraesentatum per legitimum procuratorem Sac. Nazarenum Patrizi, advocatum, in gradu appellationis contra sententiam rotalem diei 8 febr. 1913, a Rev. Hectore Dito interpositae, sequentem definitivam tulerunt sententiam.*

Sacerdos Hector Dito, Cassanen. dioecesis, a nonnullis annis in dioecesi Bonaëren. de S. C. Concilii atque Ordinarii proprii licentia ad tempus degens, die 4 iulii an. 1899 obtinuit quamdam Capellaniam in maiori Ecclesia Bonaëren., eaque post undecim menses dimissa, iterum an. 1906 inter capellanos chorales a capitulo receptus fuit. Interea cum capellani saepissime, maioris lucri causa, aliis in Ecclesiis diebus festis inservirent, servitium chori in metropolitana Ecclesia negligebatur. Quare huic abusui remedium volens afferre capitulum, unanimi consensu statuit ut in posterum praeferrerentur pro munere mansionarii illi sacerdotes, qui sese obligarent ad sacrum celebrandum (dato eis stipendio) diebus Dominicis et festis in Ecclesia cathedrali, et « actualibus Man- « sionariis optio daretur inter capellaniam choralem cum onere cele- « brandi sacrum in Ecclesia cathedrali diebus dominicis et festis, habito « stipendio, et Capellaniam aliam, qua extra Metropolitanam gaude- « bant ». Huic legi cum obtemperare renuerit Sac. Dito, qui erat etiam capellanus Collegii et Ecclesiae Immaculatae, a Capitulo fuit declaratus

capellaniae choralis renuntiatarius. Hoc aegre tulit mansionarius Dito, qui obtenta pontificia Commissione, in ius rapuit Capitulum Bonaërense apud H. S. Auditorium, et die 8 februarii 1913 sententia prodiit, qua decernitur Sac. Dito non illegitime remotum fuisse a suo officio, eumdemque damnandum esse in omnibus expensis et honorariis Advocati adversae partis. Ab hac sententia victus ad sequentem turnum provocavit, instans pro nova instructoria ab Internuntio Pontificio peragenda secundum articulos ab ipso productos determinatis testibus proponendos. Internuntius Episcopum provincialem I. Nepomucenum Terrero, olim canonicum Ecclesiae Bonaëren., subdelegavit, coram quo et ipsum capitulum, inaudito Sac. Dito, articulos et testes produxit. Hinc actoris Patronus quaestionem incidentalem circa subdelegationem et quidem iudicis suspecti, nec non circa propositionem rogatoriae ex parte Capituli formaliter instauravit, quae quaestio incidentalis ex meo decreto d. 11 dec. 1914 hodie una cum merito causae est quoque definienda. Sit itaque dubium: *An sententia rotalis diei 8 febr. 1913 sit confirmanda vel infirmanda in casu?*

Ad ius quod spectat: notissima in iure est distinctio inter beneficium titulare et manuale. Beneficiis titularibus duplex competit perpetuitas, obiectiva et subiectiva, manualibus tantum obiectiva. Quare beneficiatus titularis nequit removeri a proprio beneficio nisi in casibus et modis a iure expressis. Imo nec novum onus ei addi potest ex aperta dispositione rubricae Tit. XII *Ut beneficia ecclesiastica sine diminutione conferantur* « nisi tamen necessitas Ecclesiae urgeret pro servitio Ecclesiae... nam beneficia instituta sunt pro servitio Ecclesiae ». De Angelis in tit. cit. n. 2. Habens beneficium manuale potest removeri. Doctrinam canonicam circa huiusmodi remotionem exponit Reiff. in tit. *De Praebendis,* n. 44-45 his verbis: « Beneficia manualia sunt quae non confe- « runtur alicui in perpetuum, sed ad nutum conferentis, vel alterius, ita « ut beneficiarius pro libitu ipsius amoveri possit. Ita Gonzalez ad reg. 8 « Cancellariae... et in re communis. Et huiusmodi beneficia manualia alio « nomine appellantur revocabilia, quia videlicet ad nutum conferentis, « vel alterius, cui talis facultas reservata est, revocari possunt... Additur « notanter in definitione, *ad nutum conferentis* etc., hoc est ad liberam « ipsius et absolutam voluntatem, et non necessario regulatam, Garcias... « Pyrrus Corradus... Unde qui habet facultatem amovendi capellanum « ad nutum, non tenetur ad observantiam iuris... potestque etiam « absque causa amovere capellanum, cessante tamen malitia, et alterum « praesentare ». Idem tenent Lotterius, *De re beneficiaria,* lib. I, q. 35,

n. 19; Le Luca, *De beneficiis,* dic. 97, n. 8; Pignatelli, *Consultationes can.,* t. 9, cons. 143, n. 27; Barbosa, *Ius Ecclesiasticum universum,* lib. III, cap. 6, n. 65 etc. Et receptum est in S. R. Rota, uti patet ex tribus decisionibus, quas De Luca loco citato magistrales vocat, in Hispalensi d. 20 apr. 1640, 21 iunii 1641, et 22 iunii 1642; quae ultima confirmans duas priores, typis edita est inter *Recentiores,* par. IX, tom. I, decis. 116. Regula ergo est, imo ius commune, in beneficiis manualibus, seu ad nutum amovibilibus fieri posse ab eo, qui ius habet, remotionem beneficiati, etiam sine causa, cessante malitia et odio. Cum tamen omnis actus administrationis ecclesiasticae debeat esse prudens, negandum non est, ad licitam remotionem beneficiati requiri aliquam causam rationabilem (sine qua tamen esset valida); et hoc scribunt doctores praesertim recentiores, v. g. Santi in tit. *De officio vicarii,* n. 12-13; Wernz, *Ius decret.,* tom. II, n. 836, aliique.

Quod ad factum attinet, Patres adnotarunt in capitulo ecclesiae Metropolitanae Bonaërensis, praeter dignitates et canonicos esse decem mansionarios, uti fert bulla erectionis capituli metropolitani diei 5 martii an. 1865, et latius exponitur in decreto exsecutionis praefatae bullae d. 1 febr. an. 1867, his terminis: « Erigimus decem mansionarios, seu « capellanos chori, qui erunt beneficia ecclesiastica collativa, sicut antea « fuerat statutum, qui tenentur quotidie assistere choro mane et vespere, « munus diaconi ac subdiaconi in missis cantatis alternis hebdomadis « obire, et induere sese pluviali ac sceptro in vesperis ac missis solemni- « bus... Dignitates, canonici, mansionarii et alia beneficia, atque officia « sic erecta fruentur reditibus eis assignatis in lege expensarum Gubernii « civilis (vulgo *bilancio preventivo*) qui habebuntur ut reditus ecclesia- « stici, dato quod tribuantur ob onus quod cuicumque catholico Gubernio « incumbit, alendi cultum eiusque ministros ». Quamvis autem in hoc decreto capellaniae chorales appellantur beneficia ecclesiastica collativa; certum est tamen quod illae saltem ab anno 1871 coeperunt dari presbyteris uti mera officia ecclesiastica, precaria et ad nutum, uti dicunt canonici in declaratione d. 16 ianuarii 1912, quam declarationem veram esse testatus est Archiepiscopus. Ratio fortasse ex eo repetenda est, quod, cum ex parte Gubernii facta non fuerit dotatio specialis harum capellaniarum choralium, sed tantum generalis et exigua, extracta a summa, quae in dicta lege expensarum Reipublicae assignata fuit *servitio capellaniarum Archidioecesis,* non aderat proportio inter perpetuitatem vinculi beneficialis et exiguam dotationem. Anno primum 1894 in praedicta lege expensarum Reipublicae addita est dotatio specialis

pro capellanis chori sed tantum pro duobus; unde ab hoc anno inter decem capellanias chorales duo coeperunt conferri clericis, uti vera beneficia: coeterae autem octo datae fuerunt sicut antea uti mera et precaria officia ecclesiastica. Hanc vero observantiam, quae, uti dictum est, fere ad initia ipsius capituli Metropolitani retroascendit, maxime attendendam esse nemo est qui non videt. Observantia enim est optima quorumlibet actuum, decretorum, et dispositionum interpres, imo regina interpretationum, prouti asserit Barbosa, *Vota decisiva*, XXXII, n. 48 et tenuit S. R. Rota plurimis in decisionibus; v. gr. inter *Recentiores*, dec. n. 6; dec. 109, n. 7; dec. 194, n. 10, Part. IV, t. 2; dec. 161, n. 1, Part. V, t. 1; dec. 462, n. 3; dec. 560, n. 11, Part. V, t. 2; dec. 14, n. 4; dec. 247, n. 7, Part. VII; dec. 15, n. 4; dec. 239, n. 3, Part. VIII, etc. Et adnotandum quod observantia non procedit per modum praescriptionis, sed per modum interpretationis, uti patet ex ipsa indole observantiae et ex citatis decisionibus S. R. Rotae. Proinde sufficit observantiam extendi ad tantum tempus, ut iudex prudenter aestimare possit verum intellectum contractus, aut alterius dispositionis. Cum igitur observantia in casu nostro protracta fuerit ad tempus 30, imo 40 annorum, dubitandum non est de legitimitate rationis agendi Capituli et Archiepiscoporum Bonaërensium in conferendis aut committendis capellaniis choralibus.

Hisce adnotatis, Sac. Hectori Dito die 3 iulii an. 1906 non collatam fuisse capellaniam uti verum beneficium, sed tantum ei demandatam fuisse, uti officium ad tempus, certum esse dixerunt Domini Patres. Etenim 1° Capellania choralis illi data fuit sine canonica collatione. In actis capitularibus ita refertur nominatio Sac. Dito (die 3 iulii 1906): « Avendo fatto conoscere al Sig. Amministratore Dr. Lonertet, che presto « sarebbe stata vacante altra cappellania di coro, dato che si andava « ad assentare dal paese il sac. Milano, si lasciò al giudizio del signor « Amministratore che scegliesse primieramente il sac. Giorgio Zuccarelli « per vedere se conosceva il canto gregoriano ed aveva buona voce, « altrimenti il sac. Ettore Dito ». Cum autem sac. Zuccarelli requisita non haberet, ab Administratore electus est capellanus rev. Dito. Cum itaque nullam partem habuerit in hac nominatione Archiepiscopus Bonaërensis, nulla fuit collatio canonica; haec enim collatio iuxta bullam erectionis ecclesiae metropolitanae Archiepiscopo reservata est; nam legimus in hac bulla: « Quoties autem in posterum sive dignitatum, sive canonicatuum, « sive mansionariorum, aut paroeciarum in universa archiepiscopali dioe- « cesi vacatio contigerit, donec aliter ab hac Sancta Sede non decernatur « ab ipsomet archiepiscopo conferentur, servatis in omnibus quae a sacris

« canonibus et praesertim a Sancta Tridentina synodo constituuntur ». Hinc ad normam huius bullae, quando agitur de capellaniis choralibus vere conferendis in titulum, scilicet pro titulo ordinationis, capitulum non se intromittit, nisi forte pro designatione, aut praesentatione capellani, et collatio fit ab Archiepiscopo, ut capitulum exponit in dicta declaratione n. 6-11, et uti notorium est in illa cathedrali. Igitur a capellania, quam a solo Capitulo recepit sac. Dito, exulat collatio canonica, proinde non est, nec esse potest, verum beneficium ecclesiasticum, sed tantum officium, ex regula I Iuris in VI, quae ait: « Beneficium ecclesiasticum non « potest licite sine institutione canonica obtineri ». Nomine autem institutionis intelligitur quaelibet legitima provisio, et nomine canonicae institutionis modus providendi a ss. canonibus approbatus et a Praelato derivatus (*Synopsis Pirhingiana seu ss. can. Doctrina*, lib. III, tit. V, sect. II, § 1).

Patronus sac. Dito admittit quidem solum capitulum nominasse hunc sacerdotem in capellanum choralem, sed contendit hanc capituli nominationem fuisse veram collationem. « Non deest, inquit, ecclesia- « sticus collator, qui est capitulum ipsum; notum est enim in iure nostro « haud prohibitum esse capitulis cathedralibus conferendi beneficia vacan- « tia in eisdem cathedralibus, dummodo consuetudo legitima, prout in « casu ipsum capitulum comprobat, habeatur ». Verum etiam admisso quod iuri nostro non repugnet (licet hodie sit rarissimum) ut capitulum sit vere collator quoad quaedam beneficia ecclesiae cathedralis, in specie capitulum Bonaërense non est collator quoad capellanias chorales, quia, ipsum capitulum fatetur, quod quoties ab eo datae fuerint praefatae capellaniae « toties datae sunt *absque collatione canonica* et « ut plurimum absque interventu Praelati, nec tanquam ecclesiasticum « beneficium, *sed ut simplex officium precarium et ad nutum* ». Ex quo intelligitur, prosequitur capitulum, « cur capellani chorales nunc exi- « stentes (illis duobus exceptis, qui ad talium capellaniarum titulum ordi- « nati sunt) non sese autument ita ligatos Ecclesiae, ut nequeant « summa cum facilitate deserere officium suum, praemissa tantum noti- « ficatione sui discessus. Vel ipse actor (Dito) qui iam antea fuerat « capellanus chori in hac Ecclesia, suum munus dereliquit, ut in patriam « rediret, et postea, cum hanc Dioecesim repeteret, expostulavit a non- « nullis singillatim capitularibus, ut iterum nominaretur capellanus chori, « cum nova vacatio contigisset ». Neminem autem latet clericum canonice institutum in beneficio, non posse eidem nuncium mittere nisi ex causa a superiore adprobanda. 2° Non solum defuit collatio canonica, sed nullam accepit sac. Dito a capitulo factae suae nominationis scripturam

« non obstante (referente capitulo in citata declaratione) universali praxi « apud nos vigente conferendi scripto quamlibet nominationem vel ipsis « simplicioribus officiis ecclesiasticis ». 3° Ceterum non poterat conferri sac. Dito cappellania choralis in perpetuum, aut in titulum duplici ex causa: *a)* Quia, uti legitur in saepius citata capituli declaratione, « indu- « bium est nullum dari casum, in quo capellaniae chorales huius Metropo- « litanae Ecclesiae Cathedralis, quae ab Archiepiscopo bullae erectionis « Ecclesiae executore declaratae sunt beneficia ecclesiastica collativa, « canonice collatae sint a Praelato Sacerdotibus iam ordinatis, ne sacer- « dotibus quidem originariis huius dioecesis, sed tantum clericis ordi- « nandis, et tamquam titulum ordinationis ». *b)* Quia Rev. Dito gratiam a S. C. Concilii obtinuit permanendi in Archidioecesi Bonaërensi tantum ad quinquennium. Futile est autem quod Advocatus Dito dicit, beneficium verum etiam clerico non dioecesano posse conferri. Inspiciendum hic est non quod fieri potuisset, sed quod de facto actum est. Constat autem in facto Capitulum contulisse sac. Dito capellaniam iuxta morem et consuetudinem eam conferendi, seu veluti officium ecclesiasticum ad nutum.

Cum itaque Rev. Hector Dito a capitulo Bonaërensi capellaniam choralem acceperit non in titulum, sed uti officium ad nutum, ab eadem poterat removeri etiam sine causa (exclusa malitia vel odio). At causa non defuit. Recolendum hic enim est, quod innuimus in specie; capellanos videlicet chorales ecclesiae metropolitanae solitos fuisse aliam capellaniam in aliis ecclesiis, aut oratoriis dioecesis acceptare, vi cuius diebus dominicis et festivis missam in his ecclesiis aut oratoriis celebrare tenebantur. Unde, praedictis diebus dominicis et festivis, saepe a choro ecclesiae cathedralis aberant, et vix inveniebantur, qui diaconum et subdiaconum in missa capitulari agerent, praeterquamquod non erat sufficiens sacerdotum numerus ad celebrandas missas pro servitio ecclesiae metropolitanae necessarias. Ad haec gravia incommoda avertenda capitulum consilium inivit praeferendi in posterum pro officio capellani choralis illos sacerdotes, qui onus acceptarent sacrum celebrandi diebus dominicis et festivis in ecclesia cathedrali; quoad autem capellanos chorales iam nominatos statuit, ut etiam onus celebrandi missam in cathedrali dictis diebus assumerent, aut capellaniam choralem dimitterent. Interim cum capellanus choralis Hector Dito alia capellania frueretur in Ecclesia S. Mariae Immaculatae eidem praefatum onus impositum fuit, quod cum nollet acceptare, habitus est ut qui capellaniae chorali renunciasset. Ex his clarum est capitulum iustam causam habuisse sac. Dito a capellania chorali removendi. Capituli enim ius,

imo et officium erat providendi tum ut tot in ecclesia cathedrali diebus dominicis et festivis missae celebrarentur, quot ad bonum animarum requirebantur; tum ut capellani chorales iisdem diebus chorum et missam capitularem pro officio suo frequentarent. Ratio igitur agendi capituli iustissima ac recta dici debet, et ab ea removendum est quodlibet odium aut malitia. Praefatum onus enim non solum sac. Dito impositum fuit, sed omnibus aliis capellanis amovibilibus. Quod si exceptus fuit sac. La Gatta, hoc nihil est; exceptio enim unius tantum non impedit quin statutum aliquod aut dispositio dici possit et sit revera generalis.

Nec dicatur capitulum novum onus capellanis choralibus iam nominatis imponere non potuisse. Nam quod attinet quidem ad duos capellanos chorales titulo capellaniae ordinatos, capitulum non potuit imponere et de facto non imposuit dictum onus celebrandi missam in cathedrali diebus dominicis et festivis, obstante regula canonica de beneficiis sine diminutione conferendis. Verum quod attinet ad alios capellanos, horum capellania non est beneficium ecclesiasticum, sed merum officium precarium et ad nutum et ideo locum non habet supradicta regula. Deinde si capellanis chori, uti supra dictum est, fas est ab officio pro lubitu recedere, monito tantum capitulo, quin huius obtineatur consensus, quamvis inde sequatur ecclesiae, aut cultus divini detrimentum, Capitulo etiam licebit, data iusta ecclesiae necessitatis aut utilitatis causa, capellanorum moderari servitium, quamvis inde capellanis aliquod oriatur incommodum; bonum enim ecclesiae bono privatorum praeferri debet; idque eo magis si pro incommodo daretur compensatio, prouti in casu nostro; pro missa enim celebranda in cathedrali diebus dominicis et festivis a capitulo datur eleemosyna. Ceterum sac. Dito nullum damnum obvenisse ob onus eidem a capitulo impositum deponunt omnes testes praeter sac. Luongo in responsione ad quartam quaestionem propositam a Patrono ipsius Dito.

Ultima remanet solvenda difficultas desumpta ex regula 36 cancellariae Apostolicae de triennali possessore. Verum haec regula non applicatur beneficiis, seu officiis manualibus; horum enim natura, cum possint ad nutum auferri, repugnat perpetuitati, quae ex possessione triennali defluit. Ita Flaminius, *De Resignatione beneficiorum*, lib. XI, q. 3, n. 35. Ulterius, dato et non concesso, hanc regulam etiam beneficia manualia complecti, nullo tamen modo applicari potest beneficiis, aut capellaniis choralibus, de quibus agimus. Sola enim et nuda possessio triennalis non sufficit ad effectum regulae, sed requiritur ut beneficium possideatur ex titulo saltem colorato, scilicet vel ex electione, vel ex

institutione, vel ex collatione a legitimo collatore facta, quod deducitur ex ipsius regulae tenore, et explicat Riganti ad Reg. XXXVI, n. 90, his verbis « Ultra triennalem possessionem, ut regula suffragari possit, requi- « ritur etiam titulus. Haec enim duo copulative concurrere debent, titulus « nempe et possessio; ita ut titulus sine possessione, et possessio sine « titulo non sufficiat. Licet enim in rebus temporalibus sola possessio « sufficiat... secus est in beneficiis, quae sine canonica institutione « obtineri non possunt ». At quod sac. Dito capellaniam suam possideret nullo ex titulo nunc enumeratis, sed ex mera capituli deputatione, quod certe non erat, nec dici poterat collator, sat luculenter supra demonstratum est.

Hisce quoad meritum causae expositis, Patres respondendum esse censuerunt difficultatibus, quas sac. Dito Patronus congessit adversus novam factam nstructoriam. Et in primis adnotarunt nstructoriam non esse nullam, nam scitum est in S. Rotae Auditorio ad praescriptum Romanorum Pontificum non alias attendendas esse nullitatis causas, nisi illas quae resultant ex tribus defectibus substantialibus, nempe ex defectu iurisdictionis, citationis et mandati, quibus addenda est quarta statuta in Const. *Sapienti consilio* P. III, can. 27. Deinde quod capitulum Bonaërense proposuerit quaestiones testibus, inscio sac. Dito et inscio etiam H. S. Ordine, hoc quidem actum est contra praescripta nostrarum Regularum, sed nullum adversario illatum fuit detrimentum. Nam in foro ecclesiastico, cum omnia scripto consignentur, « sufficienter consulitur « legitimae defensioni partium contendentium, quibus tantum, non ceteris « extraneis panduntur acta iudicialia » (Lega, *De Iudiciis*, p. I, t. V, § 7, n. 296). Ceterum de rogatoriis capituli nunquam usi uerunt Patres in controversiae examine ac definitione.

Addit deinde idem Patronus capitulum ante instructoriam convocasse apud se universos capellanos, iisque suasisse minis et blanditiis ut pro capitulo deponerent; et petit ut de hac subornatione testium inquisitio specialis fiat. Verum neminem latet non posse fieri inquisitionem specialem, imo specialissimam, i. e. de certo delicto contra certam personam phisicam, aut moralem, nisi praecesserit infamia, ut olim dicebatur, (Bonix, *De iudiciis*, tom. II, p. 61) aut saltem, uti communiter hodie dicitur, nisi gravia adsint indicia delicti, quod dicitur patratum: ne scilicet persona denuntiata per huiusmodi inquisitionem diffametur. Porro in casu nullum affertur alicuius ponderis argumentum aut indicium subornationis. Imo duo testes, scilicet Rev. Aloisius La Gatta et Rev. Antonius Luonso in multis testimonia proferunt capitulo contraria, quod signum est testes magna usos fuisse libertate.

Circa subdelegationem Rmi Episcopi I. N. Terrero, qui dicitur suspectus, quia olim fuit canonicus Bonaëren., dicendum est patronum sac. Dito petiisse, ut delegatio ab H. S. Tribunali fieret Internuntio Apostolico, quia suspectam habebat Curiam Bonaërensem. At haec petitio excludere non poterat subdelegationem reipsa factam, quia et ipse Patronus intelligere debebat rem difficilem nimis esse imponere taxative Internuntio munus iudicis instructoris. Hoc indicat ipse Internuntius, qui in sua epistola scribit: « Non credendo io opportuno per ragioni « che non sfuggiranno alla sua perspicacia compiere personalmente le « istruzioni in parola », etc. Quod autem Rmus Subdelegatus sexdecim abhinc annis ad capitulum Bonaerense pertinuerit, hoc non sufficit ut hodie sit suspectus.

Tandem Patres dixerunt denegandam esse novam petitam instructoriam, praesertim quia quaestionibus in ipsa proponendis iam satisfactum fuit in praecedenti instructoria.

Quibus omnibus rite diligenterque perpensis, Nos infrascripti Auditores de turno, pro tribunali sedentes et solum Deum prae oculis habentes, Christi nomine invocato, decernimus ac sententiamus *sententiam rotalem diei 8 februarii 1913 esse confirmandam* etiam quoad expensas, quae omnes, comprehensis honorariis Advocati partis adversae, solvendae sunt a sac. Dito; i. e. ad propositum dubium respondemus: *Affirmative* ad primam partem, *Negative* ad secundam.

Ita pronunciamus mandantes Ordinariis locorum et ministris tribunalium ad quos spectat, ut exsecutioni mandent hanc nostram definitivam sententiam, et adversus reluctantes procedant ad normam ss. Canonum, praesertim cap. 3, sess. XXV, *de reform.*, Conc. Trid., iis adhibitis exsecutivis et coërcitivis mediis, quae magis efficacia et opportuna pro rerum adiunctis exstitura sint.

Romae, in sede Tribunalis S. R. Rotae, die 5 aprilis 1916.

Guilelmus Sebastianelli, Decanus, *Ponens.*
Seraphinus Many.
Petrus Rossetti.

L. ✠ S.

Ex Cancellaria, 6 maii 1916.

Sac. T. Tani, *Notarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

Il giorno 16 gennaio 1917, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione Ordinaria dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Rmi Signori Cardinali componenti la medesima è stata sottoposta l'introduzione della causa di Beatificazione, ossia dichiarazione del martirio della Serva di Dio, Margherita Butan delle Figlie della Carità di S. Vincenzo de Paolis, uccisa, dicesi, in odio alla Fede.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre si è degnato di nominare:

22 gennaio 1917. Il sig. comm. avv. Antonio Burri, e il sig. comm. avv. Francesco Pacelli, *Avvocati Concistoriali.*

» » » Mons. Domenico Mariani, *Segretario della Commissione Cardinalizia Amministratrice dei Beni della S. Sede.*

27 » » Mons. Sante Tampieri, *Prelato Chierico della Rev. Camera Apostolica.*

» » » Mons. Francesco Marmaggi, *Sotto-Segretario della S. Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

» » » Mons. Alessandro Rugani, canonico Lateranense, ed il Revmo P. Agostino Sartori, dei Servi di Maria, *Consultori della S. Congregazione dei Sacramenti.*

Con Brevi apostolici il Santo Padre si è degnato di nominare:

Protonotario apostolico ad instar participantium:

10 gennaio 1917. Mons. Giuseppe Conti, della diocesi di Fiesole.

Prelati Domestici di S. S.:

2 *gennaio* *1917.* Mons. Ciriaco Petroccia, Sigillatore della S. Penitenzieria.
3 » » Mons. Giacomo Dunne, dell'archidiocesi di Dublino.
9 » » Mons. Alberto Petaccia, dell'archidiocesi di Chieti.
10 » » Mons. Atanasio Chabot, della diocesi di Luçon.
13 » » Mons. Daniele I. Riordan, dell'archidiocesi di Chicago.
» » » Mons. Francesco I. Bobal, della medesima archidiocesi.
» » » Mons. Stanislao Nawrocki, della medesima archidiocesi.
» » » Mons. Edoardo A. Kelly, della medesima archidiocesi.
» » » Mons. Francesco A. Rempe, della medesima archidiocesi.
16 » » Mons. Guglielmo A. Brouwne, della diocesi di Albany.
» » » Mons. Tommaso S. Keveny, della medesima diocesi.
» » » Mons. Daniele Francesco Curtin, della medesima diocesi.
» » » Mons. Guglielmo P. Fitzgerald, della medesima diocesi.
» » » Mons. Francesco Saleich, dell'archidiocesi di Tolosa.
19 » » Mons. Giuseppe Marazzi, della diocesi di Albano.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre si è degnato di conferire le seguenti onorificenze:

La Commenda dell' Ordine Piano:

2 *gennaio* *1917.* Al sig. comm. Luigi Bersani, Cameriere d'onore di spada e cappa di numero di S. S.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

24 *dicembre* *1916.* Al sig. Sante Pesarini, della diocesi di Sansepolcro.
» » » Al sig. dott. Giulio Paganini, della diocesi di Viterbo.
30 » » Al sig. Ippolito Montplaisir, senatore, della diocesi di Trois-Rivières.
12 *gennaio* *1917.* Al sig. prof. Pietro Costanzi, di Roma.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 *gennaio* *1917.* Al sig. Ferdinando libero barone de Wolf-Metternich, della diocesi di Münster.
9 » » Al sig. dott. Lamberto Baldassari, di Roma.
11 » » Al sig. prof. Pietro Pazzogni, di Roma.

11 gennaio 1917. Al sig. prof. Demetrio Battaglini, di Roma.
16 » » Al sig. Massimiliano Errazuriz, già addetto alla Legazione del Cile presso la S. Sede.
17 » » Al sig. Remigio Mouquet, dell'archidiocesi di Rouen.

La Commenda dell' Ordine di S. Silvestro Papa:

10 gennaio 1917. Al sig. dott. Giuseppe Demaldé, della diocesi di Piacenza.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, il Santo Padre si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti soprannumerari di S. S.:

15 dicembre 1916. Mons. Salvatore Fabbrini, della diocesi di Fiesole.
» » » Mons. Antonio Torrini, della medesima diocesi.

Cameriere d'onore in abito paonazzo di S. S.:

15 dicembre 1916. Mons. Tebaldo Celati, della diocesi di Massa Marittima.

NECROLOGIO

19 settembre 1916. Mons. Stefano Reville, vescovo di Sandhurst in Australia.
26 dicembre » Mons. Enrico Giuseppe Richter, vescovo di Grand-Rapids (Stati Uniti d'America).
29 » » Mons. Giovanni Dunne, vescovo di Wilcannia in Australia.
9 gennaio 1917. Mons. Giovanni Battista Vinati, arcivescovo titolare di Mocesso.
13 » » Mons. Roberto Dunne, arcivescovo d Brisbane in Australia.
29 » » Mons. Angelo Della Cioppa, arcivescovo di Lanciano.